

AMERIKANSKI SLOVENEK

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo D. S. D.

American in Spirit; Foreign in Language Only
Best advertising medium to reach a quarter million
Slovenians in the United States. Rates on request

Organ of the Best Element of Americanized Slovenians. It covers News and Contains Matters of Special Importance to Them Not Found Elsewhere

STEVILKA 30.

JOLIET, ILLINOIS, 8. MARCA 1918.

LETNIK XXVII

URADNA POROČILA O VOJNIH DOGODKIH.

Pariz poroča, da so bili nemški napadi na ameriške zakope v Lotaringiji odbiti.

AMERIŠKA FRONTA NAD 8 MILJ.

Nemci še prodirajo v Rusijo. Rim poroča meglo, sneg in viharje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

London, 5. marca. — Iz za poslednjega poročila je bilo vreme megleno in letanje je bilo mogoče samo en dan, ko smo razdejali tri sovražne stroje. Ujeti zrakoplovi odkrito priznavajo aliirsko premoč v ozračju in pravijo, da je bila velika škoda napravljena njim, posebno v zadnjih dveh mesecih. V zadnjih štiriindvajsetih urah se je vreme zelo poslabšalo, z viharji in snegom v gorah. Običajna patrolna in topniška delavnost se nadaljuje, kadar koli je mogoče.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Plaz zasul vojaški vlak.

Geneva, 5. marca. — Najmočnejše sneženje sedanje zime v švicarsko-tirolskih planinah se je pripetilo med zadnjimi štiriindvajsetimi urami. Sneg je od 3 do 6 črveljev globok in še sneži. Snežen plaz je prerjal neki avstrijski vojaški vlak na dvoje južno od Bolcana (Bozen). Šestindvajset častnikov in vojakov je bilo usmrčenih.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ruska fronta.

Dunaj, 4. marca. — V Podolju naša vojaška podjetja uspešno napredujejo. Naš vojni plen obsega že več nego 770 lopov in več nego 1.100 strojnih pušk, poleg velike množine pospravljenih vojnih zalog.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 4. marca. — Vojaška podjetja v Veliki Rusiji so prenehala včeraj vsled podpisanja mirovne pogodbe z Rusijo. Drugod ni nič novega.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Zaustava sovražnosti.

Petrograd, 4. marca. — Praporščak Krylenko, vrhovni poveljnik armade,

je ukazal vojnemu štabu v Mohilevu nehati sovražnosti, po današnjem uradnem naznanilu. Četam je naročeno, ostati v svojih sedanjih postojankah.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

Pariz, 4. marca. — Dva nemška poskusa, napasti naše linije severno od reke Chemin des Dames in blizu Malincourtske hoste sta bila zaustavljena po francoskem streljanju. Na odseku Chaumske hoste je bilo živahno bombardovanje.

V Lorrainu je francosko topniško streljanje preprečilo napad, ki ga so Nemci pripravljali proti našim linijam. Ob ostali fronti je bila noč pokojna.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Britansko poročilo.

London, 4. marca. — Več uspešnih napadov smo izvedli snoči na raznih delih fronte. Avstralske čete so prodrle v nemške zakope blizu Warnetona in ko so usmrtili najmanj petdeset neprijateljev in razdejale več izkopov, so privedle enajst ujetnikov in eno strojno puško.

Druge uspešne napade so izvedle avstralske čete v sosesčini Gapaarda, vzhodno od Messinesa in južno od Zollebeka. Ujetnikov smo dobili v vsakem slučaju in uplenili nadaljnjo strojno puško.

Severno-middleseške čete so napadle sovražnikove postojanke severno od Passchendaela in ujele mnogo Nemcev.

Naše izgube v teh napadih so bile lahke. Naše čete so prodrle tudi v nemške linije na več drugih točkah in v vsakem slučaju dosegle svoj cilj, a ne da bi dobile ujetnikov, ker so se sovražne posadke umeknile.

Napad, ki ga je sovražnik poskušal južno od St. Quentin, je bil odbit in nekaj ujetnikov je ostalo v naših rokah.

Malo pred svitom davi je sovražno topništvo razvijalo znatno delavnost v odseku Lens.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Belgijsko poročilo.

Pariz, 3. marca. (Zakesnelo.) — Tekom zadnjih dveh dni je bila topniška delavnost dokaj silna. V noči 1. marca so Nemci podjeli napad proti Bois du Trapeze, ki je bil odbit popolnoma po streljanju z našimi topovi in strojnimi puškami. Nemci so ponekod silno bombardovali naše linije.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 4. marca. — Fronti prestolonaslednika Rupprechta in nemškega

RUMUNIJA ZA MIR Z AVSTRO-NEMČIJO.

Podpisala predhodne določbe k mirovni pogodbi, po kateri izgubi Dobrudžo.

RUSKI NAROD PROTI LENINU.

Kultura rešena, pravi kajzer. Pogajanja s Srbijo in Črno goro?

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Pogajanja s Srbijo?

Amsterdam, 4. marca. — Nemško časopisje pozdravlja sklep miru z Rusijo kot mojstrsko potezo. Nemškega cesarja brzojavka na državnega kancelarja von Hertlinga je javno nabita po vsem Berlinu. Zastave vihrajo povsod in šole bodo imele jutri praznik.

Berlinski poročevalec za "Leipziger Neueste Nachrichten" pravi, da bodo pogajanja s Srbijo in Črno goro sledila v nekaj tednih, ker sta obe oblasti, kakor Rumunija, "iz vojne in morata podpisati mir".

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Kultura rešena, pravi kajzer.

Berlin, 4. marca. (Prek Londona.) — Cesar Viljem je, kakor uradno nazna-

prestonaslednika: Eden naših naših nasoknih oddelkov je prodril v sovražnikove linije in ujel več Belgijcev. Na več točkah flanderske fronte so sledili silnemu topniškemu streljanju britanski napadi, ki so bili odbiti. Drugod je bila bojna delavnost omejena na dvoje s topovi in zakopnimi možnarji.

Fronta velikega vojvode Albrechta: Na vzhodnih višinah reke Meuse so Francozi nastopali zdajpazdaj s topovi in zakopnimi možnarji. Sedemindvajset ujetnikov je bilo privedenih vsled manjših napadov severno od kanala Ren-Marne, zapadno od Blamonta in južno od Metzerala.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francozi udarili iznenada.

Pariz, 4. marca. — "Vzhodno od reke Meuse smo izvedli presenetljiv napad pri calonnskih zakopih in prodrli do četrte nemške linije na fronti 1.200 metrov (kaki dve tretjini milje) in 600 metrov daleč," je naznanil vojni urad nocoj. "Ujeli smo več nego 150 Nemcev."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Američani odbijajo Nemce.

Glavni stan ameriških čet na Francoskem, 6. marca. — Ameriške čete so bile na še nekem drugem mestu francoske fronte napadene po Nemcih, ki so bili odbiti z izgubami.

To je prvokrat, da je bilo dovoljeno omeniti ta spopad. Ameriške čete so prišle v bojno linijo nekje v Lorrainu. Francoski poveljnik je čestital Američanom na njih zdržanju.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Obdržujejo osem milj.

Washington, D. C., 6. marca. — Ameriške čete obdržujejo sedaj nekaj nad osem milj zakopov na bojni fronti na Francoskem, je bilo naznanjeno danes, dasi je v zračni črti njih fronta samo kako polpeto miljo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Palestinska fronta.

London, 4. marca. — Od petka na nedeljo se je pripetilo več spopadov med jezdecimi patrolami vzhodno od severno od Jeriha. Med soboto in nedeljo so naše čete prodrle proti severu najdlje 3.000 jardov na fronti dvanajstih milj vzhodno od mesta Jeruzalem-Nablijs; zadevale so ob malo odpora.

Sovražni zrakoplov je bil zbit v naših linijah vzhodno od Jaffe. Pilot in opazovalec sta bila ranjena in ujeta.

njajo danes povodom sklepa miru med Nemčijo in Rusijo, poslal grofu von Hertlingu, nemškemu cesarskemu kancelarju, brzojavko, ki se glasi:

"Nemški meč, ki ga so vihteli veliki vojni voditelji, je prinesel mir z Rusijo. V globoki hvaležnosti do Boga, ki je bil z nami, sem napolnjen s polno radostjo nad čini moje armade in trdovratno vztrajnostjo mojega naroda.

"V posebno zadovoljstvo mi je, da sta bili nemška kri in nemška kultura rešeni. Sprejmite mojo najtoplejšo zahvalo za Vaše zvesto in krepko sodelovanje v velikem delu."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Proti Leninu.

London, 5. marca. — Vseruski kongres delavskih, vojaških, kmetijskih in kazalskih sovjetov, sklican v Moskvo na dan 12. marca, utegne odrediti potrditev rusko-nemške mirovne pogodbe, po dano semkaj dospelih poročilih iz Petrograda.

Pravijo, da je del boljševikov prav nezadovoljen s predajo Nikolaja Lenina, boljševskega prvega ministra, in nagajen, pridružiti se levim socialnim revolucionarjem, katerih bojaželjnost prevladuje in tvori veliko nasprotstvo proti mirovni stranki, pravi petrogradski poročevalec za "Daily Mail". Ta vojna stranka, je rečeno, svetuje, prenesti petrogradske vojne zavode v notranjost Rusije, odkoder lahko nadaljujejo boj proti Nemcem.

Vlado morda premestijo v Moskvo.

Nasvetovano je, naj se kongres sovjetov v Moskvi napravi za pretvezo preselitvi iz Petrograda pod izgovorom, da je potrebno za vladne oddelke, udeležiti se kongresa.

Nasprotnost proti Nemcem je baje večja v Moskvi in pokrajinskih sovjetih nego v Petrogradu.

Neka berlinska brzojavka, prejeta v Amsterdamu danes napoveduje skorajšnji odstop Lenina in Trockega, boljševskega ministra zunanjih stvari, zaradi njune rastoče nepriljubljenosti.

Zeppelinke napadajo Petrograd.

Vkljub naznanilu iz Berlina, da so vojaška podjetja proti Rusiji prenehala, še vedno prodirajo nemške in avstrijske čete v Rusijo, po danes prejetih brzojavkah. Zrakoplovi in zeppelinke se rabijo za bombardovanje Petrograda. Ti nastopi naznanjajo poskuse, imeti Rusje v strahu in tako izsiliti potrditev mirovne pogodbe.

Narvo, 100 milj jugozapadno od Petrograda, so zavzeli Nemci in sovražnik baje prodira dalje proti Petrogradu, po brzojavki iz Petrograda, datirani v ponedeljek, na Exchange Telegraph.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rumunija na vrsti.

Washington, D. C., 5. marca. — Grof Czernin, avstrijski prvi minister, je povedal rumunskemu prvemu ministru v mirovnem pogajanju, ki se vrši sedaj, da če se Rumunija ne vda, bo strta, a če odstopi Dobrudžo in privoli v ureditev mej, utegne ohraniti svojo celoskupnost in svojo sedanjo vladajočo dinastijo. To je doznal državni department danes.

Erdeljski Rumunci so protestirali proti temu, da jih je rumunska vlada opustila, po neki današnji brzojavki iz Francije.

Neka brzojavka na kralja Ferdinanda od delegacije v Parizu pravi, da so Erdeljci pozdravili Rumunijo kot svojo osvoboditeljico po njenem vstopu v vojno, in prosijo kralja, naj ne prepusti 4.000.000 erdeljskih Rumunov besnosti Avstro-Ogrske.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rumunija sklenila mir.

Amsterdam, 6. marca. — Predhodna mirovna pogodba med Rumunijo in centralnimi vlastmi je bila podpisana snoči, pravi brzojavka iz Bukurešta.

Po pogojih dogovora odstopa Rumunija pokrajino Dobrudžo do Donave centralnim vlastem. Rumunija se tudi zavezuje, pospeševati prevažanje tevtonskih čet skozi Moldavijo in Besarabijo v Odeso.

ZDRUŽENE DRŽAVE, RUSIJA IN JAPONIJA.

Predsednik Wilson baje proti temu, da bi Japonija z vojaštvom posredovala v Sibiriji.

NEMČIJA IŠČE POTI V INDIJO.

Nov sklic vojaških novincev v taborišča menda v aprilu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nov sklic rekrutov v aprilu.

Washington, D. C., 5. marca. — Datum prihodnjega "drafta" ali sklica vojaških novincev bo naznanjen v kratkem. Urad provost-maršal-general je pripravil "važno naznanilo", ki obsega, pravijo, čas in način sklicanja drugega nabora. Po najboljšem viru bodo prvi vojaški novinci odšli v taborišče v aprilu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Z. D., Rusija in Japonija.

Washington, D. C., 5. marca. — Predsednik Wilson je nocoj potrdil izjavo, da Združene Države niso privoile v japonsko posredovanje v Rusiji. Obenem je bilo naznanjeno, da ta dežela ne bo protestirala proti japonskemu nameravanemu nastopu, dasi predsednik ni potrdil te zadnje izjave.

Več ni bilo izvedeti glede stališča te vlade napram japonski nameri za vojaško posredovanje v Sibiriji. Znano je, da je toliko iz uradnega vira, da je ta vlada poslala Japoniji poročilo glede položaja in da isto še ni dospelo v določeni kraj.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Diplomatje na delu.

Washington, D. C., 6. marca. — Mogočne poteze v svetovni diplomaciji, ki obsejajo zadaj vojaška podjetja v Evropi, se vršijo v glavnih mestih velevlasti na vzhodu in zapadu.

Izid teh potez bo določil bodoči tek vojne. Na predsedniku Wilsonu in načelnikih aliirskih vlad je odgovornost, da se ne napravi napaka, ki bi utegnila odložiti zmago za stvar demokracije.

Pozornost je še obrnjena na bližnjo odločitev Japonije glede vprašanja o posredovanju v Sibiriji ob času, ko brzojavke iz Evrope vsak dan množijo odkritja nemških cesarskih načrtov. Pogodba med Nemčijo in Rusijo odkriva, da tevtonski vojni oblastniki iztezajo svoje roke po transkavkaški železnici, stremijo za Perzijo in Afganistanom ter iščejo transkavkaške poti v Indijo.

Nemci pritiskajo proti vzhodu.

Vkljub mirovni pogodbi pritiskajo nemške armade dalje v Rusijo, ne da bi boljševiki izrazili le besedico priziva na alirance za pomoč, da rešijo Sibirijo ali kak drugi del ruske države pred vpadniki.

Anglija, Francija in Italija so prepričane, da bi pomnilo ogromno podporo sovražniku, če se privoli, da ostane Sibirija nezaščiten pred nemškimi načrti, bodiš da so ti pridobitev ozemlja ali samo pridobitev entitnih zalog. Zato so za uporabo sile, da Nemčijo ustavijo na Ruskem, da rešijo Rusijo njenih lastnih notranjih sovražnikov, in da oskrbijo zbirališče za novo časovno vladno rusko, zvesto aliirski stvari.

Zato mislijo pooblastiti Japonijo, da uporabi to silo v azijski Rusiji, ker Japonija edina sposobna, postaviti armado v Sibirijo.

Wilson previden.

Predsednik Wilson je nasproten tej politiki. On ne bi hotel posredovati v Rusiji, razen na vabilo ruske vlade, dasi ni pripoznal te vlade kot zakonite vlade ruske. Predsednik je mnenja, da bo v teh okoliščinah moralno pregovarjanje bolj učinkovito nego sila v zopetno poživitev navdušenja med ruskim narodom za odpor proti nemški groznji.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Wilson ima ključ do miru.

Amsterdam, 4. marca. — V svojem komentarju o nedavnem govoru bri-

tanskega državnega tajnika A. J. Balfourja pravi "Frankfurter Zeitung" med drugim:

"Odločitev, ali naj se vojna z vsemi svojimi grozotami nadaljuje, ali naj se začne predhodni razgovori glede možnosti miru, je odvisna danes bolj od predsednika Wilsona, nego od vlad evropske entente."

Časopis je mnenja, da so nekateri deli govora g. Balfourja vredni pomisla, in smatra zmernost govora za dobrodošlo znamenje. List meni, da naj se zahtevi po izpraznitvi Belgije in odškodnini v slučaju te dežele popusti samo tedaj, če je ententa sposobna izpodrinuti Nemčijo iz Belgije.

"G. Balfour naj bi vedel," pristavlja list, "da je mogoče doseči največje privolitve na obeh straneh samo potom pogajanj."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Boljševiška prosveta.

London, 5. marca. — V nekem ruskem vlakcu so bili pred kratkim en ruski vojak, trije civilisti in neka ženska. Zadnja je zakričala, da ji je bila mošnjica za denar ukradena, in je obdolžila vojaka tatvine.

Rdeč stražnik je vstopil na njeno kričanje in, ne da bi vprašal vojaka, usmrtil tega s svojim bajonetom. Pozneje, ko se je vlak bližal postaji, je bilo truplo vrženo skozi okno. Nekaj vojakov zunaj je stopilo na vlak, da maščujejo svojega tovariša. Našli so rdečega stražnika, ko je brisal svoj okrvavljeni bajonet. Rdečega stražnika so vojaki usmrtili z bajoneti in potem skočili z vlaka. Njegovo truplo so vrgli skozi isto okno isti možje, ki so slično naredili z vojakom.

Knalju potem je potnica v svojem oddelku zavpila: "O, našla sem svojo mošnjico, bila je med blazinami." Takoj se je trojica obrnila proti nji in zakričala, da govori preveč in ogroža državo. Strgali so ji obleko in jo zabodli.

(Op. ur. Prejkone je ta pripovedka izvita iz trte.)

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Kraljevič Mirko umrl.

Amsterdam, 4. marca. — Kraljevič Mirko, drugi sin črnogorskega kralja Nikolaja, je umrl v nekem zdravilišču na Dunaju v nedeljo za pljučnim krvavenjem. V zdravilišče je prišel pred dvema letoma.

Kraljevič Mirko je bil 39 let star, je ostal na Črnogorskem, ko je kraljevska rodovina ubegnula pred avstrijskimi vpadniki. Poskušal je začeti mirovno pogajanje z Avstrijo, ali njegove prizadeve so bile brezuspešne. Poročali so v januarju 1917, da je imel kraljevič Mirko biti imenovan vladarjem nove jugoslovanske države, ki sta jo mislili ustanoviti centralni vlasti. Njegova žena je bila princesinja Božena (Natalija) in imela sta tri sine.

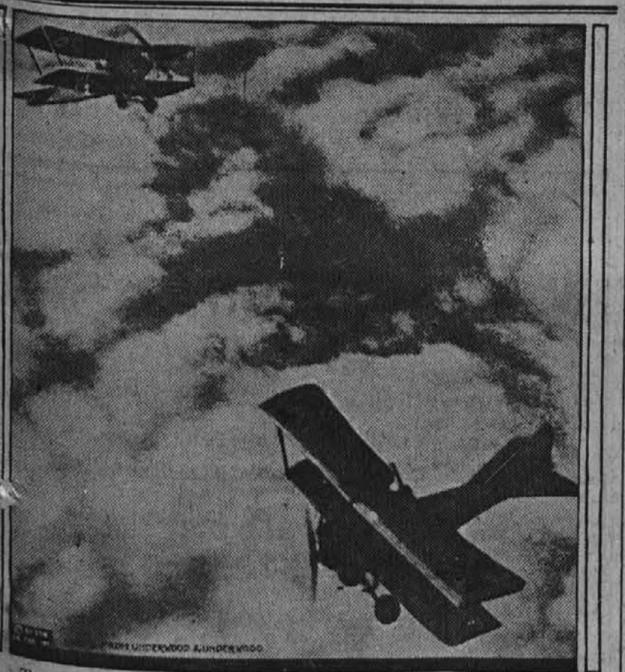
Jolietске novice.

— Mesečna seja jolietске podružnice Slovenske Narodne Zveze je bila preložena od zadnje na prihodnjo nedeljo in se bo vršila torej dne 10. marca zvečer v dvorani K. S. K. J. Dvorana se odpre ob 7. uri in seja začne ob polosmih. Vsi člani so naprošeni, da gotovo pridejo na sejo, ker bo na dnevnem redu več velevažnih stvari. — O jugoslovanskem zborovanju, ki se bo vršilo prihodnji torek zvečer v Pulaski Hallu, poročamo na drugi strani te št. A. S.

— Ukrajinski koncert v Jolietu. Imeniten ukrajinski glasbeni in pevski zbor priredi koncert v nedeljo zvečer ob 7. uri v Auditorium Hallu, Chicago & Clinton sts. Vstopnina 50c in 35c.

— V Rockdalu, kjer imajo za župana Slovenca g. Antona Oberstara, bodo v torkel prvotne krajne volitve (primaries). Med kandidati za aldermane sta tudi dva Slovenca, in sicer na Workingmen's-tiketu g. John Duša in na Citizens-tiketu g. John Petruša. Upati je, da naši zavedni Rockdalčanje nominirajo obadva.

— Prvi jolietški fant v ameriški armadi na Francoskem, ki je padel v boju za demokracijo, svobodo in pravico, je bil prostak Bruno Silakowski, rodom ameriški Poljak. V čast in spomin temu junaku bo jutri (petek) slovenska črna sv. maša v poljski cerkvi. Ves Joliet se bo po svojih zastopnikih udeležil te maše zadušnice. Bruno Silakowski je bil eden sedemnajstih Amerikanov, ki so padli dne 1. marca. Američani so se hrabro borili in so odbili močan nemški napad.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 7, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

BITKA V ZRAKU.

Fotografij o dejanskem kretanju zrakoplovov v ozračju je bilo skrajno malo in niso nikakor kazale grafične napetosti dejanske bitke v zraku, kakor se kaže na tej fotografiji. Francoski zrakoplov zgoraj se postavlja v položaj in pripravlja, da zleti doli nad svojega nemškega nasprotnika. Po kratkem in presunljivem dvoboju s strojno puško se je Francozu posrečilo zbiti Nemca. Fotografijo je posnel neki opazovalec v drugem francoskem bojnem zrakoplovu.

IZ SLOVENSkih NASELBin.

Joliet, Ill., 6. marca. — Sv. misijon v naši slovenski cerkvi sv. Jožefa, ki se bo vršil od 17. do 24. marca t. l. bosta vodila Rev. P. Vencel Šolar, O. S. B., in Rev. Francišek J. Azbe. Naš g. župnik, Rev. John Plevnik, je izdal posebne listke, na katerih je razloženo in jasno povedano vse glede sv. misijona v naši cerkvi. Iz takega listka posnemamo sledeče:

Namen sv. misijona. Namen sv. misijona je, da se da vernikom posebna prilika slišati besedo božjo in sprejeti sv. zakramente. Sv. cerkev dovoljuje velike posebne milosti onim, ki dobro opravijo sv. misijon. Zato molimo prav goreče, da bi noben ud naše župnije ne zamudil tega svetega časa. "Bratje, opominjamo vas, da milosti božje ne pridoma ne prejmete. Rečeno je namreč: 'Ob milostnem času te uslišim in na dan zveličanja ti pomagam.' Glejte, zdaj je čas milosti, glejte, zdaj je dan zveličanja."

Dober svet za čas misijona. Med sv. misijonom se vzdrži vsake prazne čabave, vsakega nepotrebnega govorjenja ali posvetnega čitanja. Popolnoma posveti ta sveti čas veliki zadevi svojega večnega zveličanja. Sam Bog ve, kako blizu si že svoji večnosti. — Prav resno prosimo vse, ki se bodo udeležili sv. misijona, da goreče molijo za spreobrnjenje grešnikov. Vskadno, ki je preje koga zapeljal proč od Boga, naj to sedaj popravi s tem, da bo dobre prijatelj k Bogu. Sv. Jakob pravi, da kdor je spreobrnjen jednega grešnika k pokorji, je s tem rešil tudi svojo dušo večne smrti in pokrtil množico svojih grehov. (Sv. Jak. V. 30.)

Trdni sklepi za čas sv. misijona. 1. Vsaki dan bodem šel k sveti maši. 2. Udeležil se bodem misijonskih pridig. 3. Opravi bodem dobro sv. spoved in sv. obhajilo. 4. Prizadeval si bodem vsaj jednega svojih prijateljev pridobiti, da se bo udeležil sv. misijona. 5. Molil bodem v namene sv. očeta.

Vspored sv. misijona. Začetek: 17. marca zjutraj pri 8. sv. maši. Sklep: 24. marca zvečer ob pol 8. uri. Ob 5. uri zjutraj sv. maša in kratka pridiga. Ob 7.30 sv. maša za šolsko mladino. Ob 8. uri sv. maša in pridiga za vernike. Ob 3. uri popoldne križev pot. Ob 7.30 zvečer sv. rožni venec, pridiga in blagoslov s presv. Rešnjim Telesom. (V torek na praznik Sv. Jožefa bo sv. maša ob 8. uri za šolsko mladino in slovesna sv. maša ob 9. uri.) Stanovske pridige: Za žene v četrtek popoldne ob pol 3. uri. Za može v četrtek zvečer ob pol 8. uri. Spovedi bodo vsako jutro in popoldne od 3.30 dalje in zvečer. Papežev blagoslov, ki je združen s popolnim odpuščem, se bo podelil pri sklepu sv. misijona.

Misijonski spominki so na prodaj cel čas sv. misijona v cerkveni predveži. Ti spominki se bodo blagoslavljali po vsaki pobožnosti čisti tedni. Vsaka katoliška hiša se naj preskrbi z dobrimi katoliškimi knjigami, križi, ki pi in podobami. Ne pozabite si tudi preskrbeti vse, kar je potrebno pri bolniških postelji. Preskrbite si tudi blagoslovljene sveče in blagoslovljeno vodo. Te stvari vas bodo spominjale na milost tega sv. misijona in bodo v vas obnavljale spomin vseh trdnih sklepov, katere ste med tem sv. misijonom naredili.

Zakaj se moram udeležiti tega sv. misijona? 1. Zato, ker hočem rešiti svojo dušo. "Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo lastno dušo pa pogubi." (Sv. Mark VII, 36.) 2. Zato, ker želim dobiti odpuščene svojih grehov. "Ako bi bili Vaši grehi rdeči, kakor škrlat, postali bodo beli kot sneg." (Izajija, 1, 18.) 3. Zato, ker hočem pobožjati svoje življenje. "Pozabiti hočem stvari, ki so za menoj in obrniti se hočem k temu, ki je pred menoj." (Filip, III, 13.) 4. Zato, ker hočem poslušati božjo besedo. "Pojdite in oznanjujte moj evangelij. Kdor vas posluša, mene posluša!" (Luk. X, 16.) 5. Ker želim dobiti blagoslov za se in za svojo družino. "Naj blagoslovi Gospod vas in vašo družino." (Ps. CXIII, 14.) 6. Zato, ker potrebujem mnogo milosti od Boga. "Vsak dober dar in vsako popolno darilo pride od zgoraj in prihaja od Očeta svetlobe." (Sv. Jak. I, 17.) 7. Zato, ker želim sprejeti tolažbo sv. Duha. "Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obloženi in jaz vas bodem pokrepal... in našli bode mir svoje duši." (Mat. XI, 28.) 8. Zato, ker me Bog kliče! "Pridite vsi in se obnovite v gorečnosti svoje vere." — Odločeno je vsem ljudem enkrat umreti in po smrti sodba." (Hebr. IX, 27.) — Reši svojo dušo,

— Jolietški tujci (aliens), ki so zahtevali oproščene (exemption) vojaške službe po zakonu zvanem "selective service act", so podvrženi "draftu" po predlogi, ki je bila sprejeta v poslanski

zbornici v Washingtonu, D. C., dne 27. feb.

— 75 stopinj nad ničlo je kazal toplotmer večeraj (torek) opoldne, dočim zjutraj ob šestih samo 40.

— Naši bolniki. Hudo zbolel je rojak John Bahor, star okoli 73 let; leži doma, N. Hickory st. V bolnišnici sv. Jožefa pa leži g. John Sobotnik, ki je bil operiran na prstu, kakor nam poroča Rev. J. Plaznik.

— Mr. John Vranichar, 1109 N. Chicago st., je tudi med fanti naše župnije sv. Jožefa, ki so bili pri nedavnih zdravniških preiskavah potrjeni za vojaško službo in utegnejo biti poklicani v vežbališče koncem aprila ali začetkom maja. Ondani smo navedli 21 imen, skupaj dosedaj 22. Next?

— G. John Grahek ml., civilni inženjer, se je vrnil ondan iz South Pittsburga, Tennessee. Štiri mesece je bil v tamošnjem okrožju, kjer je bil zaposlen kot zemljemerec pri gradnji neke nove železnice.

— G. Joseph Stukel pojde prihodnji petek zopet v Montano na svojo farmo. Tam biva tudi njegova ga. soproga z dvema sinoma, ki imata vsak svojo farmo po 320 akrov.

— Mr. Anton Kočevar, bartender, je snoči odpotoval na daljše počitnice iz zdravstvenih ozirov. Rekel je, da pojde v San Francisco, Cal. Tem potom pozdravlja svoje prijatelje in znance.

— Na jugoslovansko zborovanje! Prihodnji torek, dne 12. marca, zvečer bo v Jolietu zopet veliko narodno zborovanje jolietških Hrvatov, Slovencev in Srbov. Govorila bosta dr. Ljubo Leontič in dr. Bogumil Vošnjak. Oba govornika sta Jolietčanom že znana, ker sta oba že govorila tukaj in zapustila najboljši spomin. To sta pošteno misleča prvobornitelja jugoslovanske misli. Nastopila sta kot govornika že v mnogih jugoslovanskih naselbinah po Ameriki z največjim uspehom. Povsod sta s prepričevalnimi besedami pridobila nebroj novih pristavev za jugoslovansko zedinjenje, za katero je navdušen že ves naš narod v stari domovini. Zato je skrajni čas, da se združimo tudi mi in poskušamo po vseh svojih močeh pripomoči k uresničenju Jugoslavije. Kako lahko pomagamo, boste zopet slišali prihodnji torek zvečer, ako pridete na jugoslovansko zborovanje, ki se bo vršilo v Pulaski Hallu (poprej Turner Hall, na North Chicago st.) Vabljeni so zlasti vsi člani jolietške podružnice Slovenske Narodne Zveze, da pridejo na zborovanje.

— V Chicagu bodo imeli veliko jugoslovansko zborovanje v nedeljo, dne 10. marca, ob 2. uri popoldne v Češko-Amerikanski Dvorani, 1440 West 18th Street. Govorili bodo: Dr. Ante Binkani, dr. Hinko Hinkovič, dr. Bogumil Vošnjak, Rev. Jovan Krajnovič, dr. Ljubo Leontič, g. Milan Marjanovič in drugi. Vabljeni so vsi Jugoslovani iz Chicaga in okolice.

— Nad petindvajset odličnih jolietških Poljakov se je udeležilo velikega shoda v chicaškem Coliseumu v nedeljo, ki je bil prirejen v počast svetovno slavnemu pianistu Ignaceu J. Paderewskemu in drugim članom Poljske narodne misije. Na shodu so bila zastopana vsa poljska društva v Chicagu in okolici. Shoda se je udeležilo nad 40,000 oseb.

— Za slovaški bazar, ki se prične 14. aprila v prid fantom v Strie-Samovih službi, se delajo velikanske priprave. — Kupujte vojno-varčevalne znamke (War Savings Stamps)! Na prodaj so v tiskarni Amerikanskega Slovence. Tudi po 25c. Ali jih Vaši otroci kupujejo?

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Pittsburgh, Pa., 4. marca. — Cenjeni mi Amer. Slovenci! Sprejmi žalostno novico v svoje predate. Naznanjam, da je bela žena smrt spet obiskala našo naselbino in ugrabila nam enega izmed najprvinih naseljenecv v tem mestu v osebi gospoda Jožefa Weselicha, po domače Ban, ki je dne 26. februarja, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal. Naš nepozabni Jožef je zbolel dne 19. februarja. Takoj poklicani zdravnik je naznanil pljučnico, kar je zadalo ustrašeni soprogi in otrokom veliko žalost, še tem bolj, ker je zdravnik izjavil, da za njega zdravil ni. Lahko si mislimo, koliko žalosti je ta družina prestala, ko je gledala v ljubljenega

očeta oziroma moža. On je pa vse mirno vdan v voljo božjo trpel.

Ranjki Jožef Weselich je bil član društev nad 25 let, toda nikoli še ni podpre pobral, kar je dober dokaz, da ga je zdravje služilo do zadnje ure.

Za njim žaluje jokajoča vdova in 4 otroki ter mnogo ožjih sorodnikov. V Ameriki je bival dolgo vrsto let. Za politiko in druge take reči se ni veliko zmenil. Delo, pošteno gospodarstvo in skrb za svojo družinico je bilo njegovo edino geslo. Zatorej ga bodejo pri hiši težko pogrešali.

Pokojni Jožef je bil pred 50. leti rojen v vasi Vrhovci, Adlešičke fari. Ker mu je doma kruha manjkalo, se je podal še kot otrok po svetu. Vedno je govoril, da ne bi želel, da bi njegovi otroci kod hodili kakor je on. Zato je skrbno delal. Zavaroval se je tudi pri podpornih društvi; posebno visoko je cenil katoliško društvo sv. Družine, kar mu je ono ob njegovi smrti tudi povrnilo.

Sveti naj mu večna luč! Zalujoci vdovi in otrokom naše sočutno sožalje. Geo. Weselich.

AMERIKANCI O DR. VOŠNJAKU.

Sporočili smo že na kratko, da se je podal dr. Bogumil Vošnjak v Minnesoto, da obišče tamošnje naše rojake, jim razloži borbo našega naroda v domovini ter pridobi tudi nje za njo. Istočasno se tudi prizadeva, da pouči ameriške uradne kroge o naših stremljenih in zagotovi Jugoslovanom njih simpatije.

Na svojem potovanju po Minnesoti se je ustavil dr. Vošnjak za par dni v Minneapolisu, kjer je umel več predavanj pred ameriškim občinstvom in pred vplivnejšimi krogi. V teh predavanjih je razložil in zagovarjal naše narodne aspiracije po zedinjenju in osvoboditvi Jugoslovanov. Kako sodijo ameriški krogi o našem odličnem rojaku in o njegovem prizadevanju, je razvidno iz članka, katerega navajamo deloma v naslednjem in ki je bil priobčen v "The Minneapolis Evening Tribune" dne 19. februarja pod naslovom:

Declaration of Corfu Bring Jugoslavia Near to U. S. Heart.

Dr. Bogumil Vošnjak, član juridične fakultete jugoslovanskega vseučilišča v Zagrebu in istotako član Jugoslov. odbora v Londonu, se muči v Minneapolisu z namenom, da obišče razne državne kroge v prid jugoslovanskega prebivalstva te države.

Dr. Vošnjak je eden sestaviteljev in podpisateljv Krfške deklaracije (v juliju 1917), dokumenta, ki proglašuje neodvisnost jugoslovanskih narodov od avstro-ogrškega gospodarstva in njih stremljenje po zedinjenju s Srbijo in Črnogorom v lastno demokratično državo.

Iron Range v Minnesoti je večinoma naseljen z Jugoslovani — Slovenci, Hrvati in Srbi — in oni tvorijo večino v rudnikih v severni Minnesoti. Ti delavci so že dolgo časa izražali željo, da bi imeli v svoji sredi dr. Vošnjaka, potem ko je imel že več uspešnih shodov za organiziranje industrijskih Slovanov v New Yorku, Illinoisu in Wisconsinu na narodni podlagi, da izve želje tega naroda.

Jugoslovani v Ameriki, rojeni v Avstriji, pristopajo v velikem številu v vrste pred kratkem ustanovljene jugoslovanske armade v Solunu, kot se je pokazalo v Chicagu Auditorium-u ob priliki sprejema srbske misije dne 27. januarja, o čemur je tedaj poročal naš list. Vzrok za pripravljenost teh bivših avstro-ogrskih podanikov, da se hočejo boriti proti nji, je osvoboditev celokupnega jugoslovanskega plemena izpod avstro-ogrškega gospodarstva in zedinjenje v neodvisno, demokratično državo.

Dr. Vošnjak je eden vodilnih zastopnikov mlajše jugoslovanske generacije, brez dvoma eden najizobraženejših jugoslovanskih politikov, znamenit ne samo kot pisatelj, temveč je vsled svoje osebne zveze z evropskimi političnimi faktorji v prvi vrsti poklican, da govori avtoritativno o položaju na Balkanu. Najboljši poznavalec pan-germanizma je dr. Vošnjak kompetenten razsojevalec srednjeevropskih in balkanskih razmer, nanašajočih se na poravnavo po vojni na podlagi trajnega miru.

Dr. Vošnjak je rojen na Štajerskem ter izhaja iz odlične narodne rodovine. Svoje stališče v domovini je dosegel z velikimi osebnimi žrtvami. Njegovo delovanje za jugoslovansko neodvisnost pred vojno ga je napravilo "znanomovanim" ter je bil prisiljen bežati s svojim priletnim očetom pred preganjanjem in poiskati zavetja v prijateljskih deželah. Njuno veliko privatno imetje je bilo konfiscirano, on sam pa je v Avstriji obojen na smrt. List The Pall Mall Gazette je, opisujoč njegovo literarno in patriotsko delovanje, izjavil v maju 1917: "Ako prinese srečo, če se človek izčrpa za veliko in duševno energijo apostolstvu, potem mora biti dr. Bogumil Vošnjak, jugoslovanski pravak, zelo srečen človek."

Tako sodi eden prvih angleških listov v Minnesoti o dr. Vošnjaku, pisanje v naših slov. listih pa kaže, da mu žele metati polena pod noge. — J. S.

ZGODOVINSKI PREGLED UKRAJINE.

(Dalje.) V. Kozadžvo.

Medtem ko je šlahta zatirala in dušila rusinski narod, se je razvijalo v južnih stepah nad Črnim ali ruskim morjem bujno življenje.

Tod je bila sloboda doma — na stepi; toda ta sloboda je živela od dragocene krvi! Po južnih stepah bivajoči ruski narod se je moral neprestano boriti za obstanek s krimskimi Tatarji in Turki. Zato so morali biti stepni prebivalci neprestano oboroženi — bili so kmetje, pastirji, vojaki. Nazivali so se Kozake, t. j. lahkooborožene jezdece, proste-vojnike. Med kozake ni segala mejo poljske šlahte, ker ni bilo varno živeti po stepah; tu ni bilo panščine, niti strahu pred Poljaki in Moskali (Moskvičani). Pač pa so kripanki, tlačani iz poljske in moskovske države skrivši bolj in bolj utekali iz tužne domovine, se selili na prosto stepo in tako množili kozakačo moč, ki je slovela celih 300 let.

Dobro urejeno kozadžvo je bilo kmalu strah vsem sosednim državam. Njihovo silo so občutili poljski pani, ki so jih hoteli prikrepiti kakor kmete, premagani so bili od njih zaporedoma Turki in Tatarji in Peter Sagajdačnj se je proglasil krog 1. 1600. za ukrajinskega hetmana obeh bregov Dnpra.

Temelj svoji samostojni, neodvisni demokratični državi so položili kozaki z ustanovitvijo apoškoče Siči 1. 1556.

Vzhodno od Kudaka, pri Katerinoslavu se obrne Dniper proti jugu. Od tu je bilo kakih 70 km na daleč v strugi 12 pragov, čez katere dere voda z velikim šumom. Kamenje in skale v strugi so delale plov zelo nevarno, in le kozaki s svojimi čajkami, obvezanimi z bičjem, ki je varovalo čajke zibanja in nevarnih udarcev ob skale in katerega so se oprijemali v nevarnostih potopa, so umeli ploviti po teh pragih. Konec pragov se je raztezala pokrajina "Niz", v kateri je tvoril Dniper več velikih otkov. Za temi silno težko prestopnimi pragji so dobili kozaki na Dniprovih otkovih varno zavetje. Otočke so utrdili z mogočnimi koli, debli, izmed katerih so zijala na bregove žrela topov. Kozaki so bili torej za temi koli kakor za "sečjo" zavarovani, in oddod ime Sič ali Seč; "zaporoška" pa se je imenovalo zato, ker leži za Dniprovi pragji ali slapi.

Na Siči so imeli kozaki svoj tabor, svoje zaloge in cerkev. Tabor se je imenoval "kiš" ali koš, poglavar koša pa je bil koševni otaman, voljen na eno leto; on je upravljal koš na čelu izbrane starejšinstva.

Stanovali pa so kozaki po 150 skupaj v "kurenih", nekakih kosarnah pod vodstvom kurenjega otamana. V vseh zadevah so sklicevali kozake s kolti na vojni svet (vijskova rada). Vsi so bili prosti, enakopravni in vse so sklepali z večino glasov. Noben kozak pa ni pod smrtno kaznijo smel imeti ženske na Siči.

Po zimi, ko so se vrnili kozaki s svojih pohodov, lovov i. t. d. so navadno stanovali večidel po zimoviščih, hutorjih t. j. zavarovanih pristavah na stepi, kjer so imeli svoje družine, drugi so prezimovali po selih ali mestih, ostali pa na "Siči".

Zaporoški kozak je postal lahko vsakdo, ki je bil sposoben za vojaka. Novodošlega je sprejel košeni (otaman) z izpraševanjem: "Veruješ v Krista?" — "Verujem." — "In v sveto Trojico?" — "Verujem." — "In v cerkev hodiš?" — "Hodim." — "Torej pokrižaj se!" Novodošli se je pokržižal trikrat. "Dobro, zdaj vstopi v katerikoli kuren!" — "Hvala, batko!"

VI. Registrirani kozaki.

Po razpadu grozne tatarske "Zlate orde" so se Tatarji umaknili v južne ruske stepe nad Črnim morjem in na Krim, od koder so hodili pleniti proti severu. Malorusko prebivalstvo se je jelo nato polagoma vračati v svoja stara porušena selišča na stepe ter je v neprestanih bojih potiskalo Tatarje bolj in bolj proti jugu. Ti kmetje — pastirji in obenem kozaki so bili povsem prosti in so živeli po starih ruskih običajih.

Po ljubljinski uniji 1. 1569. so uvedli Poljaki, kakor že omenjeno, tlačanstvo tudi med Rusini. Radi tega je utekalo mnogo kmetov v ta prosta kozakača selišča na stepe.

Videč moč in pomen tega kozakačega naroda ob meji kraljestva, so ugibali poljski kralji, kako bi si ga do cela priklopili, ga organizirali ter ga uporabljali v vojskah sploh, zlasti pa kot obmejno stražo proti Tatarjem in Turkom ter proti Moskovičini.

Kralj Štefan Batorij da napraviti zapisnik (register) teh kozakov, ki so bili pod vodstvom otamana, ter jim določil letno plačo. Otamana je imenoval za hetmana ter mu tudi podelil znake časti in oblasti. Ti znaki so bili: bulava (žezlo, bunčuk) drog, konec katerega je bil pritrjen konjski rep, oziroma šop konjske žime, (bunčuk je

služil za vojno znamenje), pečatka (ko zaški pečat, korugva — zastava.)

Število registrovcev je bilo omejeno, in zato so morali vsi ostali postati zopet kmetje, plačevati davke in izvrševati druge dolžnosti.

Ker pa ni bil ta kozakič stroj potrjen od varšavskega sojma (drž. zbor), je bil brezpraven. Ze drugod uvedene prosvorne v cerkvenem in političnem oziru so Poljaki uveljavili tudi za ta del Ukrajine in število registrovcev omejevali bolj in bolj.

Krog 1. 1600. je bilo narastlo to število ljudij že nad pol milijona, ki so kozakovali ter hoteli biti prosti — registriranih pa je bilo le par tisoč! Vsem ostalim se je omejevala svoboda. Te zemlje so bile zelo plodne, in zato je prosilo kralja mnogo plemičev, šlahčičev pravice do njih, in mnogi so dobili ogromne pokrajine.

Ti plemiči, n. pr. znani Kalinovskij, so imeli od kralja izdana posestna pisma — kozaki, oziroma seljani pa niso imeli pisanih posestnih pravic, in zato so morali postati hote ali nehote — tlačani. Te kričeče krivice so vzbujale po Ukrajini občo nezadovoljnost. Narod je utekal v velikih množicah na prosto Zaporožje, od koder so potem napadali kot prosti kozaki pane po Ukrajini. Vstaja se je širila med seljani bolj in bolj; vodil jo je junaški kozak Nalivajko v zvezi z zaporoškimi koševim otamanom Lobodo, a brez vspeha. (Dalje prih.)

Materina ljubezen. Ljubezen enega edinega vdanega srca premagava vse in zaceli vse rane, ker je močnejša nego ves svet. Najmočnejša pa je ljubezen materina. — Fr. Ks. Meško, Na Poljani.

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

SPOMLADANSKI IZPAHKI

so običajno v zvezi z bolečimi, pekočimi in srbečimi občutki na koži, ki uplivajo zelo neprijetno na bolnika. Včasih se teh izpahkov kar prenašati ne more. Kar pri tem želite, je, da bi vam kmalu odleglo. Vzemite v takih slučajih kako uspešno mazilo. Mi vemo že iz skušnje, da je

Severa's Skin Ointment

(Severovo Mazilo za kožne bolezni) izvrstno zdravilo pri takih izpahkih na koži, ker vam hladi kožo in manjša srbenje. Izvrstno mazilo zoper lišaje, kraste, garje, spahke, luskinne in razne druge bolezni na koži. Cena 50c. Na prodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank JOLIET, ILLINOIS Kapital in rezervni sklad \$400,000.00. ROBT. T. KELLY, pred. CHAS. G. PEARCE, kašir

Ali imate bolne zobe? Ali imate slab želodec?

Ali veste, da so mnoge bolezni povzročene po slabih zobeh. Pridite k nam da pregledamo vaše zobe in damo nasvet...vse zastonj. Vse naše delo je hitro in jamčeno.

22k Gold Crown low as - - - \$4

Full set teeth low as - - - \$5

Najnižje cene v mestu za najboljše delo.

DR. W. H. LEE NAJCENEJŠI ZOBOZDRAVNIK

Odprto od pol 9. zj. do 9. ure zv; ob nedeljah le zjutraj 227 Jefferson St. Tel. 3219 Joliet, Ill.

A. Nemanich, St. Chicago Phone 2575 A. Nemanich, Jr. A. Nemanich & Son BANK Real Estate Insurance Loans Renting V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3% in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi. Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugimi poškodbami. Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stock. Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu. Posojujemo denar na zemljišča in hiše. Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konservatorji ter v vseh enakih zadevah.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Incorp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

- Za Združene države na leto... \$2.00
Za Združene države za pol leta \$1.00
Za Evropo na leto... \$3.00
Za Evropo za pol leta... \$1.50
Za Evropo za četrta leta... \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivaliča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

- 10. marca Nedelja - 40 mučencev.
11. " Ponedeljek Heraklij, Čozim.
12. " Torek Gregorij, papež
13. " Sreda Rozina, vdova.
14. " Četrtek Matilda, Evtilij.
15. " Petek Longin, Felicit.
16. " Sobota Herbert; Hilarij.

ČETRTE NEDELJA V POSTU.

Recite možem, naj se vsedejo. Vsedlo se je okrog pet tisoč mož po številu.

Krasen je moral biti pogled na veličansko množico, pet tisoč mož, kateri je sledila Jezusu. Videli so Njegove čudeže in verovali so, da je to Bog sam, kajti le oni more storiti kaj takega, kateremu je pokorno vse. Le oni more tako čudovito pomnožiti kruh, kateri je nekoč naredil vse iz nič. Dokazal je Jezus, da je pravi Bog. Dokazati pa je hotel tudi, da ima moč in namen kruh še bolj pomnožiti, pomnožiti in blagosloviti ga tako, da se se ne bo nasitila z njim samo množica nekaj tisoč ljudi, ampak množica milijonov katoličanov. To pa je storil pri zadnji večerji, ko je blagoslovil kruh in ga spremenil v svoje Telo. Hotel je ostati med nami. To je bila Njegova želja. Zato je rekel: "Srčno sem želel jesti z vami to veličančno jag-nje," kjer je zapustil sebe svojim učencem. Pa ne samo tedaj je hotel biti pri njih, ampak ostati z nami vse čase. Zato je dal oblast svojim apostolom delati to, kar je sam storil, rekoč: "To storite v moj spomin."

Trudna je bila množica, katera mu je sledila več dni. Hotel ji je pomagati in jo okrepiti. Brez Njega bi bili omagali na potu domu. Množica pa se mu je smilila, zato jih je nasitil. Bil je vedno pripravljen pomagati, da-siravno Ga še prosili niso.

Človek današnjega dne je zelo zaposlen. Vsakdo se trudi, da ne zaostane za drugim. Hitro življenje današnjega časa pa napravi človeka slabega kristjana. Človek, ki je zaposlen ves dan s svetnimi stvarmi, se malo zanima za večnost. Svet pravi dandanes svojim otrokom, da naj si pridobe kolikor mogoče veliko in imajo dobre čase.

Bolj, kakor kdaj prej, rabi človek počitka. Ali se pa naš um odpočije pri veseljih in svetnih zabavah? Ne; te zabave dajo človeku navadno le težko glavo. Le en prostor je miren, le en prostor je, kjer najde človek pravi počitek. Ta prostor je v vnožju našega Stvarnika. Sv. cerkev govori o sv. Rešnjem Telesu po knjigi modrosti: "Redil si Svoje ljudstvo z angeli-skim kruhom in dal si jim kruh z nebes, kateri ima vso sladkost v sebi." Zveličar sam nam pa kliče: "Kruh, k-

terega bom jaz dal, je Moje meso za življenje sveta." "Pridite k meni vsi, kateri delate in ste obteženi in Jaz vas bom poživil."

Od tega čudovitega kruha so dobivali moč vsi junaki sv. cerkve, da so dovršili junaška dela, zavoljo katerih jih slavimo.

Kakor hitro pa se omaje vera v človeškem srcu, tako raste v njem tudi strah pred ljudmi. Mnogi mladeniči vedo, da bi bilo njihovo življenje čisto drugačno, če bi se večkrat približali temu zakramentu. Boje se pa, da bi se drugi morda ne norčevali iz njih. Če bi se šlo za svetno kupčijo, bi se ne brigali, če bi se jim smejal cel svet, če bi napravili kako imenito kupčijo, katera ne razumejo drugi. Kako slaba je vera. Ali ni najmanjša milost več vredna, kakor vse svetno premoženje.

Prvi kristjani so pristopali velikokrat k sv. obhajilu in niso se bali ne smrti ne trpljenja, kdor pa Ga malo-kedaj prejme, boji se vsakega mlačnega kristjana. Pogani so kričali: "Vrzite kristjane zverinam." Ti pa so prešli sv. obhajilo in bili so močni dovolj, da se niso vstrašili muk. Ko so slišali rjoveti zverine in videli o-genj, pripravljen za nje, so ti neustrašeno stali pred sodnikom in divjo množico in priznali: "Mi smo kristjani." Bala se niso niti smrti.

Dandanes nas obdajajo zagriženi sovražniki, kateri hočejo vničati naše nemurjoče duše. Kako potrebujemo moči. Stran s polovičnim katoličanstvom in praznim strahom.

Napoleon je nekoč rekel svojim vojakom: "Rabim sto mož, kateri so pripravljeno umreti za domovino; kdor je pripravljen, naj stopi tri korake naprej." Ostal ni niti eden, ki ne bi bil stopil naprej.

Tudi sv. cerkev nas kliče, naj stopimo naprej. Naj nikdo ne zaostane. Kar rabi cerkev je pogumnih vernikov, ne toliko duhovnikov, kateri bodo mo-že in zagovarjali svojo vero pred svetom. Za to delo a rabimo najprej moči, katero nam prinaša pogosto sv. obhajilo. Jezus je naš kralj, mi pa smo bili potrjeni v njegove vojake. Ne ho-dimo od Njega prej, dokler se mu ne poklonimo. Predno pa gremo izpred Njegove prisotnosti, prosimo Ga, da nam da moč, da se nevstrašeno boju-jemo proti duhovnemu sovražniku.

REV. J. PLAZNIK.

TUDI DEL VZGOJE.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje.)

OSMO POGAVLJE

Svet me potrebuje.

Nekateri mladi ljudje si domišljuje-jo, da lažje služijo Bogu in državi med svetom, ker svet potrebuje dobre ljudi. Svet res potrebuje dobrih mož in žen in jih tudi ima; pa tudi, če bi jih bilo premalo, ali naj zato mladina žrtvuje svoj duševen napredek zavoljo drugim. Naša prva dolžnost je dolžnost do nas samih. Ali naj zavržemo posebno ljubezen Božjo in boljše mesto v nebesih zavoljo drugih? Bog vabi vsakogar. Zakaj bi živel za druge, kateri se malo brigajo za tebe in bi le malo pridobili s tvojim zgledom.

Čisto naravno je tudi, da bi bil med svetom tako zaposlen, tako vdan skrbj za sebe in svoje, da bi se kaj malo brigal za svojega soseda. Tako bi postal velik cilj, služiti drugim, le nizka stopinja sebičnosti. Sebičnost vlada med svetom in kdo more reči, da se ji ne bo vdal? Prenaglo govori, kdor pravi, da se bo kar iz svoje lastne moči varoval svetovnega duha.

Ni dvoma, da je na tisoče dobrih katoličanov med svetom, kateri tudi razširjajo nauk Kristusov. Brezčestvi-la krščanskih vojakov, dobrih državni-kov, kralji in kmetje, matere in dekleta so ponos krščanstva, toliko so že storili za bližnjega. Vsa čast poštem-nim ljaskom po celim svetu, kateri da-jejo dober zgled z lepim življenjem, požrtvovalnostjo za vero in delavno-stjo.

Na vsakega lajka, kateri dela za blagor drugih pa pride več oseb, kateri so se posvetili Bogu. Slišali smo o duhovniku Damianu, kateri se je po-dal na otok Malokau, kjer so bile trne-ma zavrženih gobavcev. Ko se je na-stanil tam, je kmalu spremenil gobav-ce, kateri so živeli, kakor divje zveri, v goreče kristjane. Ker ni bilo nobe-nega duhovnika blizu, je veslal do ne-ke ladje, ki je plula mimo, ker ni smela pristati in se spovedal škofu, kateri je bil na krovu. Ko je sedel v čolnu, ker ni smel na ladjo, in vpil svoje grehe proti krovu, je umrlo, da je bilo to nekaj čudovitega za potnike. Njegova žrtev je bila popolna, ko se je nalezal gob in tako dal svoje življe-nje za svojo čedo.

To pa ni edini zgled velikodušnosti. Pred kratkim je prišel nek škof v sa-mostan in vprašal nune, katera hoče prostovoljno streči v bolnišnici za go-bavce, katero je hotel ustanoviti. Tedaj so se vse nune ponudile. Slišali ste ste že o velikem apostolu indij-skem, svetem Frančišku Ksaveriju, ka-teri je krstil več, kakor en milijon pa-ganov. Sveta Terezija je bila le nuna in vendar je ustanovila veliko dobro-delnih zavodov. Blažena Marijeta je bila priprosta nuna, toda po njej je

Bog hotel razširiti češčenje presvete-ga srca.

Če premišljujemo, koliko dobrega so storili verski redovi, se ne moremo do-volj naučiti. Kdor posveti večino ča-sa gotovemu delu, mora doseči nekaj vspeha. Največ redovnih oseb išče svoje posvečenje s tem, da dela in pro-čuje, kako koristiti svojemu bližnje-mu. Vse iz ljubezni do Boga z delom za bližnjega. Človek med svetom pa mora oskrbeti najprej za sebe in svojo družino in le slučajno mu preostane nekaj časa za druge.

Določno je to izrazil sveti Pavel: "Kdor je neozetjen, se briga za Go-spodove stvari, kako bi dopadel Bogu. Kdor je pa oženjen, skrbi za svetne stvari, kako bi dopadel svoji ženi; raz-dvojen je. Žena, neomogućena in devi-ca, misli na Gospodove stvari, da bi posvetila svoje telo in dušo. Katera pa je omožena, misli na svetne stvari, kako bi se dopadla možu."

Delo verskih redov je različno in številno. Nekateri skrbje za izvršek človeške družbe, nekateri za starce in bolnike ter reveže; drugi se zopet hra-bro odpove modernemu življenju, gla-dajo nevstrašeno nevarnosti v oči v oddaljenih deželah, da širijo luč svete vere med pagani. Nad milijon Kitaj-cjev je gorečih kristjanov, kateri se morajo zahvaliti za dar vere redovni-kom. Benediktinci so se v starih ča-sih pečali z znanostjo, obenem pa so učili barbarske rodove poljedeljstva.

Največ se verski redovi pečajo dan-danes z učenjem. Na stotisoče redov-nikov in redovnic preživijo v šoli. Vzrok je ta, ker so šole vsake vrste potrebne. Če se mladina ne uči tudi vere z dru-go znanostjo vred, bo zgubilo glas ve-sti. Zato išče mati cerkev prostovolj-ce. Veliko se jih je odzvalo klicu. Nekdo je rekel, da, če bi odzvali vse sestre našim šolam, bi morali kmalu zapreti polovico cerkev.

Redovi delajo neprecenljive uslu-gbe cerkvi in družbi. Marsikaj drugega še store, kar bi lahko omenili, kakor pri-govajanje, spovedovanje, izdajanje knjig, listov, gojenje znanosti, umetnosti, li-terature in bogoslovja; toda dovolj za sedaj. Dovolj smo povedali, da lahko izprevidi vsak mladenič in mladenka, da, če hoče storiti kaj dobrega in veli-kega, ne more najti nikjer boljšega polja za to, kakor če se posveti Bogu. (Nadaljevanje sledi.)

MEDITACIJA MALIH IN TEPTANIH.

Spisal Ksaver Meško.

Kaj bi pač bilo z nami, ko bi ne ime-li Tebe, Ti Najmanjši, Najponižnejši in Najrevnejši. Ti mož trpljenja in bo-lečin — naš brat!

V kaj bi se upirale zbegane naše oči, kam bi drhtela nemirna naša srca, h komu bi se zatekale obupane naše du-še, ko bi ne imeli Tebe, ko bi Tebe ne poznali, Ti naš Tolaznik!

V dneih bridkosti si edini Ti naša tolažba! V noči trpljenja edini Ti naša zvezda in luč! V viharjih obupanja sedaj edino Ti naše upanje, vedno, najo-vo zeleneče. Dobrota si bil Ti v svo-jem življenju, v vsem mišljenju in de-lovanju. Zato iščejo naša srca vedno iznova dobrote v Tebi, ker je daje svet tako malo. — Nebeška tolažba si bil Ti! In tolažbe so tolikokrat potrebne naše duše. Žejajo po njej čestokrat kakor v puščavi umirajoči po požarku vode. — Poniznost si bil Ti! Zato si nam znanec in brat, ki se mu upamo bližati z zaupajočim, odprtim srcem.

Pač nam govorijo mnogi: "Poniznost! Poniznost!" A v globočini srca mislijo: "Vam poniznost in nizkost! A nam vi-sokost in čast življenja!" — A Ti nisi bil ponižen le v besedah; v srcu si bil majhen in ponižen, pred vsem ljud-stvom in ponižen, pred vsem ljud-stvom in ponižen. Najponižnejši med poniženimi, služabnik malih in neznačnih... In trpljenje in bridkost si okusil v najboljnejši meri! V resnici Trpeči, mož trpljenja v dolgi vrsti tr-pečih v vseh vekih, pri vseh ljudstvih in narodih.

Zato Ti izrekamo hvalo iz globočin duš, ki jih vleče naše Tvoja poniznost, in jih si tolažbo napolnjuje Tvoja bol. Tvoje trpljenje z zaupanjem. Ker z nebeskim, večnim blagoslovom si po-svetil in blagoslovil bol in trpljenje...

In kakor si nam vir upanja in tolaž-be, moč, luč in ogenj, plamteč pred nami skozi noč življenja in trpljenja, tako bodi studene tolažbe in oživlja-jočega upanja, moč in krepost, ogreva-joč ogenj in luč, razsvetljujoča pota življenja, našim otrokom!

Vemo: pride ura, ko nam podajo ro-ke, vendar v gredo svojo pot. Nima-mo doma mi, ne moremo ga dati njim. Ves svet nam je dom, a povsod smo — tuji...

Kam jih razneso vetrovi po tisti uri? Nje, ki so nam vse, a niso nič na sve-tu! Ker neusmiljeno lahka je teža rev-nih in malih na tehtnici življenja... Kam jih pahnejo ljudje, močnejši in okrutnej? Ker kaka je cena revežev na velikem trgu življenja?

Kam gredo? Kaj bo njih bridka u-so-da? Nam so zlato in biseri, svetu bodo — pleve!

svetlo upanje jim bodi v viharjih poni-ževanja in v nočeh, ko jim kloni telo in duša pod krivicami močnih in ne-usmiljenih...

In ko nam vzame svet in življenje še to malo, kar imamo, kar pa nam je največji zaklad, najsladkejša bogavost, in ostanemo sami, mali, neznačni, za-ničevani in teptani, naj nam ostane ena velika tolažba, ena sladka radost: Ostanj z nami Ti, o Gospod!...

NEMŠKI NAKLEPI PROTI SLOVENCEM.

O nalogah in delovanju razupite Suedmarke v jugoslovanskih deželah sta prinesla ljubljanski "Slovenec" in mariborska "Straža" sredi lanskega novembra naslednje zanimive podatke, ki izhajajo od Nemcev samih:

Medtem ko so padali in še padajo sinovi Slovenije in Slavije na bojnih poljih zgolj za nemške interese, so kovali in še kujejo narodni naši na-sprotniki črne naklepe zoper slovensko zemljo. Čujmo poslanca Hoff-mana von Wellenhof, Nemca iz Grad-ca, kaj piše v reviji Deutsche Kultur in der Welt o nalogah Suedmarke: "Suedmarka ima 88,000 članov v 1017 podružnicah, izmed katerih jih je 20 v Nemčiji, 3 pa v Švici.

Med vsemi nemškimi obrambnimi (v resnici osvojevalnimi) društvi je Sued-marke prva začela delovati za nemško naseljevanje, in sicer tam, kjer je pre-nehalo v 13. stoletju. Najprej se je začel uresničevati načrt, da bi se mari-borski jezikovni otok na severu in za-hodu polagoma pritegnil zaprtemu nemškemu ozemlju. V ta namen smo sklenili v St. Ilj kot središče naseliti nemške kmete in v Marenberga v Dravski dolini ustanovljati nemške na-selbine proti Mariboru."

Nemci imajo toraj načrt, pokupiti prej ko prej posestva v Dravski dolini med Marenbergom in Mariborom ter med poslednjim in St. Iljem ter jih spraviti v roke nemškim posestnikom, tujcem; domačin, slovenski kmet, bo prisiljen zapustiti svojo grudo zato, da se bo naselil nemški luteranec, ki se bo ogreval za pruskega Viljema. Od leta 1906, do 1914 je izdala Suedmarska za naseljevanje 1,238,000 kron. Pri Ma-renbergu se je naselilo 9, okrog St. Ilja pa 64 družin, skupno okrog 430 oseb. Naseljenci so večinoma protestantov-ski Švabi iz Virtemberškega. Seveda, ko se bo Maribor pritegnil k nemške-mu ozemlju, potem se bodo z vso silo vrgli na Slovenske gorice in Murško polje. Slovenski narod mora tu izginiti samo zato, ker je slovenski.

Kaj hočejo Nemci doseči.

Dalje piše Hoffman von Wellenhof: "Iz nemškega (in avstrijskega seveda tudi) stališča se moramo boriti zoper vse bodoče državne tvorbe, naj se že imenujejo Ilirija, Velika Slovenija, Ve-lika Hrvatska ali trilateral. Gre se za narodni in gospodarski obstanek sto-tisočev nemških rojakov, ki imajo na-ložene svoje kapitalne v nemških (ne-kaj slovenskih) posestvih in nemških podjetjih (na slovenski zemlji). Nem-čija ima tu čez južnoalpske in kraške dežele pristo pot do morja, in njen mogočen vpliv v srednji Evropi bi bil kmalu ogrožen, če bi utegnulo Slo-vanstvo razstaviti ali zapreti to pot. Zato je že največji nemški državnik iz-dal geslo, da "špica" nemškega meča mora segati do Trsta. Vesoljno nem-štvo si mora zavarovati z vso močjo prost vohod in izhod iz Jadranskega morja."

Najbolj uspešno sredstvo bi bilo velkopotezno nemško naseljevanje (v slovenskih krajih), in sicer po načrtu izpeljano naseljevanje nemškega na-rodnega prebitka, ustanavljanje nem-ških gospodarskih podjetij ob železni-cah, ki peljejo k Adriji in na jadrans-kih obrežjih. Nemštvo potrebuje kot življenjski pogoj v Evropi gospodarsko ozemlje od Vzhodnega in Sever-nega pa d onemškega (1) južnega (to je Jadranskega) morja, od Belta in Sunda do Kvarnerskega zaliva in do rta Promontore (na južnem koncu Isre). Slovenci, Hrvatje ter Italijani vsi skupaj ne bi imeli toliko moči, da bi mu to zabranili."

"Enakopravnost" Slovencev.

Tako se pripravljajo v jugovzhod-nih alpskih deželah važne odločitve za vesoljno nemštvo. Od slovenske strani se bojujejo po načrtu ne za "rav-nopravnost", katero že davno imajo, ne za to, da bi se povzdignili na višjo kulturno stopinjo (nemškega barbar-stva), marveč da bi pregnali Nemce iz starodavnega ozemlja, da bi si osvohili nemško posestno stanje (le svoje) in da bi se izročil ves jugovzhod in z njim dohodil do morja jugoslovanske-mu gospodstvu."

Tako piše eden izmed voditeljev šta-jerskih Nemcev, državni poslanec, ki ima na dunajsko ministristvo odločen vpliv. Zato ni čudno, da noče mini-strski predsednik ničesar slišati o za-htevah južnih Slovanov. Toda naj sliši ali ne sliši, razmere bodo nanesle, da bo moral slišati. V čudnem pomenu umeva Hoffman von Wellenhof besedo enakopravnost. To "ravnopravnost" smo južni Slovani najbolj občutili leta 1914. Takrat je vsak nemški pisar pri kakem okraj-

nem glavarstvu imel večji vpliv, kot ves slovenski narod. Vsled "ravno-pravnosti" so takrat naše najboljše moze obmetavali z blatom po cestah, do krvi so jih pretepali, pljuvali so po njih ter jih kot razbojnike gonili v Gradec. Ne pozabimo nikdar tiste "ravnopravnosti" leta 1914, ko je na stotine in tisoče nedolžnih žrtev v slovenskih in hrvatskih — (da ne šte-jemo desetstisoče srbskih) šlo v smrd-ljive ječe, deloma pa pred kroglice. — Jugoslovanski Svijet.

Kako se spozna moški značaj?

Za spoznanje moškega značaja je po sodbi neke francoske pisateljice naj-pripravnejše sredstvo — smodka. — Predno se odločiš za kakega snubca — piše ta pisateljica —, daj mu smodko in glej, kako bo z njo ravnal. Če od-grizne konec, je brezskrben in površen človek, če odreže konec ali če ga od-ščipne z aparatom, je preudaren in na-tačen človek, če spravi odrezek v žep, je pedant in malenkosten. Mož, ki pri kajenju vtakne smodko globoko v u-sta, je skeptik, a energičen in impulziv-en, če rabi prepogosto cevko, če ima okrašeno ali srebrno cevko, je ošaben. Kdor pokadi smodko do konca, je zvest in stanovitven, kdor jo pokadi do polovice, je nestanovitven, in blaziran, kdor pusti, da mu smodka ugasne, je razmišljen in netočen, kdor pa pri ka-jenju zaspi, je miroljuben in vdan ter bo najboljši zakonski mož.

SKOZ VINTGAR.

Zložil Silvin Sardenko.

Moj Bog! O, kaj sem videl! Ustvarjeno svetišče lepote Tvoje divne, čarobni Vintgar videl sem. Moj Bog! In kaj sem tam spoznal, spoznal jasneje, globokeje kot pa v učenih knjigah vseh?

Ti Solnce — jaz pa komaj prah, Ti Morje — komaj kaplja jaz. O, da je mogla kdaj nizkost nevedna moja žaliti Tvojo visokost! Kako je čudokrasna najmanjša stvar iz Tvojih rok.

Ta slap nebeski Tvoj, kako je čist, kot rosa binškožna, kako mogočen in grmeč, kot blisk noči viharnih; a jaz tako sem neodločen, tako boječ.

In te pečine skalne, kot večnostalne; a jaz — tako nezvest. Ta roža vrh skalovja kot kerub koprneča, kot seraf je strmeča; a jaz tako nevdan.

V čarobni Vintgar stopil sem. In dihati sem bal se skoraj, kot da sem kje življenje vzal, ki zatajiti, skrivati pred stvarstvom moram je sedaj. Moj Bog! Kako si velik Ti — kako sem majhen jaz!

WAR Savings Stamps CENA TEKOM MARCA: Ena znamka stane \$4.14, poln certifikat z 20. znamkami pa \$82.80. Pri nas lahko kupite eno znamko ali več do 200. Več kot 200 znamk ne prodamo eni osebi. Pismenim naročilom je pridejati denarno nakaznico (Money Order) in še 16 centi za priporočeno Vam pismo pošiljatev znamk. Pišite po nje na: Amerikanski Slovenec 1006 North Chicago Street JOLIET - - ILLINOIS

DR. A. MATIJACA SLOVENSKI ELEKTROPATJI ZDRAVNIK je otvoril svoj nov velki urad v drugem nadstropji sobe 103-104 Loughran Bldg 403 CASS ST. (vogal Chicago St.), JOLIET, ILL. in dobil nove elektro-zdravilne aparate, da je njegov urad eden najmodernejših in najpopolnejših elektro-zdravilnih uradov v državi Illinois. Istotako ima veliki X-RAY STROJ s katerim lahko pogleda notranje dele telesa. Dr. Matijaca leči kronične (zastarele) in vse druge bolezni mož, žen in otrok brez vsakršnega trpljenja ali operacije. — Ker mu je mogoče telo popolnoma pregledati in z najnovjšimi sredstvi iz zdraviti, mu je mogoče priti v zaveži do najboljših uspehov tudi v onih slučajih, kjer so drugi zdravniki obupali. — Posvetovanja zastoj.

Pojasnila in preiskovanja: Vsak dan od 10. do 12.; od 2. do 4., in od 7. do 8. ure zvečer. Ob nedeljah le v jutro od 10. do 12. ure. — Telefon: 5310.

Večina zobozdravnikov zahteva previsoke svote za popravo zob, toda naše geslo je: Bolje zobovje za manje stroške. Zobe Vam pregledamo zastoj. 22 Karat zlato krona in bridgework vsak zob \$5.00 Plates najbolje vrste iz gumlja in kovine \$5.00 in višje Zobe izderemo brez bolečin s "Vitalized Air". Zenska strežnica vedno prisotna. Vse delo jamčeno. BURROWS ZOBOZDRAVNIK D'Arcy Bldg. 2 nadstropje Vogel Chicago in VanBuren ceste. Joliet, Ill. Odprto vsaki dan zvečer in ob nedeljah do poldne.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Seđež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

ORUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

STEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. STUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

POROČILO ZA FEBRUAR.

Društvo št. 1, Joliet, Ill.:
Pristopili: Cert. 1137 John Želko, prist. 1. feb., zav. za \$500, 5. razred; cert. 1141 John Oražem, prist. 24. feb., zav. za \$500, 5. razred.
Zopet sprejet suspendovani: Cert. 297 Martin Werhovšek.
Društvo št. 3, La Salle, Ill.:
Pristopil: Cert. 1139 Joseph Anžlovar, prist. 18. feb., zav. za \$250, 5. razred.
Društvo št. 4, Bradley, Ill.:
Odstopila: Cert. 452 Ana Staresinič, cert. 454 Michael Staresinič, odst. 16. februarja.
Društvo št. 8, Rockdale, Ill.:
Pristopil: Cert. 1138 Leo Colarič, prist. 18. feb., zav. za \$500, 1. razred.
Društvo št. 9, Chicago, Ill.:
Pristopila: Cert. 1140 Mary Obrovec, prist. 21. feb., zav. za \$500, 4. razred.
Društvo št. 10, So. Chicago, Ill.:
Suspendovani: Cert. 680 John Gornik, zav. za \$500; cert. 681 Anton Ukovič, zav. za \$500, 28. feb.
Društvo št. 11, Pittsburgh, Pa.:
Pristopil: Cert. 1142 Joseph Koss, prist. 28. feb., zav. za \$500, 6. razred.
Umrli: Cert. 996 Joseph Weselich, umrl 26. feb., vzrok vročinska bolezen, zav. za \$500.
Društvo št. 12, Joliet, Ill.:
Pristopila: Cert. 1143 Ana Videtič, prist. 28. feb., zav. za \$500, 1. razred; cert. 1144 Anna Stukel, prist. 28. feb., zav. za \$500, 1. razred; cert. 1145 Angela Stukel, prist. 28. feb., zav. za \$500, 1. razred.

PATRIOTIČNI SKLAD.

Kakor je odbor odredil, se je vršilo pri društvih D. S. D. meseca februarja glasovanje ali se naj patriotični sklad pri D. S. D. ustanovi ali ne. Društva so izrazila svoje mnenje in osem društev, ki štejejo 798 udov je glasovalo za ustanovitev, a tri društva, ki štejejo 103 ude, so glasovala, da se ta sklad ne ustanovi, ozir. da se s tem počaka do zborovanja. Patriotični sklad je torej ustanovljen na željo članstva D. S. D. in dedici vsakega člana-vojaka bodo deležni cele smrtnine v slučaju njegove smrti. Vsak član(ica) mora plačati 10c na mesec, začenši z mesecem marcom, za ta sklad, to je, da bo D. S. D. zamožla izplačati cele smrtnine za člani-vojaki, ki morda padejo v boju za domovino. Z bratskim pozdravom

ODBOR D. S. D.

IZ STARE DOMOVINE.

Za dr. Krekov spomenik.

Takoj po smrti dr. Janeza Ev. Kreka se je sprožila misel, da naj se postavi temu prvaku med borilci za jugoslovansko svobodo krasen in dostojen spomenik, s katerim bi izrazil narod svojo hvalečnost pokojnemu, ki je posvetil vse svoje moči in sposobnosti za korist naroda. Ves slovenski narod se je temu pozivu radovoljno in pozitivno odzval, da postavi trajen spomenik najboljšemu možu Slovenije. Iz vseh strani Slovenije prihajajo znatni darovi centralnemu odboru za Krekov spomenik in cele občine prispevajo v ta namen, tako Slovenci, kakor Hrvati. Občine izražajo pri pošiljanju prispevkov svojo zahvalnost za dobroto, katere jim je naklonil pokojni dr. Krek, po čemužnički pa tekmujejo, da izrazijo s tem svojo narodno zavest. Kakor poročila ljubljanski Slovenec, se je nabralo do 8. novembra 1917 za Krekov spomenik 10.427 K 40 vinarjev. Tekom desetih dni je dospelo nad 4200 kron, sami manjši zneski. Večje svote so prispevale posamezne organizacije, kakor Zadruga Zveza in Gospodarska Zveza v Ljubljani po 1000 kron. Družba sv. Mohorja v Celovcu 500 K, Centralna posojilnica 400 K, itd.; hrvaški deželni poslanci v Zagrebu so nabrali med seboj 920 kron.

Ako upoštevamo nezno stanje naših rojakov v domovini, strašno drago in pomanjkanje, potem se moramo naravnost čuditi tej brezprimerni pozitivnosti, s katero dokazujejo, da znajo ceniti svoje zasluge

narodne moče, kakor znajo obsoditi svoje narodne škodljivce in izdajalce.

Izjava hrv. socialistov.

Glasilo hrvatskih socialistov "Sloboda" prinaša zanimiv članek, v katerem se med drugim glasi: "Zvesti temeljni misli našega narodnega programa zahtevamo tudi danes kakor poprej zedinjenje vsega našega naroda: slovenskega, srbskega in hrvaškega, od Soče do Vardarja. Zahtevamo, da naj bo ves naš narod združen v eni samostojni državi. To je naš minimalni program. To so naše minimalne, a ne maksimalne zahteve, od katerih ne odstopimo in ne moremo odstopiti."

Ta izjava je dovolj značilna: tudi hrvatski socialisti v domovini stoji na principu jugoslovanske deklaracije od 30. maja 1917., v kateri se zahteva zedinjenje celokupnega jugoslovanskega naroda v samostojni narodni državi. Tudi oni imajo še druge načrte za bodočnost, pa vendar podpirajo politiko Jug. kluba, ker uvidevajo, da mora biti narod najprej zedinjen in rešen avstrijske tiranije.

Dr. Korošec sestanku čeških drž. poslancev.

Dr. Korošec je pozdravil imenom Jugoslovanskega kluba shod čeških državnih poslancev, ki se je vršil dne 6. januarja v Pragi, s sledečo brzojavko: V borbi za provedbo samoodločbe češko-slovaškega naroda in češko-slovaško državo najde češko-slovaški narod v jugoslovanskem narodu zvestega zaveznika, ki se bo z njim boril ramo ob ramo. Tudi Jugoslavoani s Čehi vred zanikajo, da bi imel grof Černin legitimacijo, da govori v imenu narodov te monarhije, ker on zastopa samo privilegirano manjšino. Jugoslavoani smo občutili na svoji koži, kako Avstro-Ogrska razumeva "ustavno samoodločbo" in koliko varujejo temeljni

zakoni imetek in življenje državljani. Mi želimo trajen mir, kateri se pa ne more graditi na medsebojnem varanju in tlačanju narodov, temveč le na moralnih temeljih, za katere se danes bojujejo milijoni. Zato z zapanjem zremo v bodočnost češko-slovaškega in jugoslovanskega naroda ter pozdravljamo bratski sestanek. — Jugoslovanski klub. — Dr. Korošec.

Tako sodi zrel narod politična zločinstva!

Tako vzklikla list "Hrvatska Država" zabeleživši, da so občine Šušteršičevega volinskega okraja izrazile letemu svoje popolno nezaupanje, zahtevajoč, naj položi svoj državnozborni mandat.

Boris Mirana — srečen dan!

Genijalni naš Stritar pesnikuje še vedno kljub 83 letom, ki ga obremenjajo. Svojemu prijatelju, F. S. Šegulu, je podal med drugimi pesmico, ki je danes, kljub svoji skromnosti, veleaktuelne svetovne znamenitosti. Glasi se:

Kar mladenič upal sem in pel, sivolas doživel sem vesel: Dan doživel sem, o, srečni dan, ko človeštvo rešil je Slovan!

Davna leta so minula, ko je Stritar pesnil, da je Slovanstvu usojeno poslanstvo, da prerodi Evropo. Preroskim duhom je zrl mož v bodočnost.

Milijonarji v Osjeku.

Malo mesto Osijek v Slavoniji ima sedaj 15 milijonarjev. Med temi jih je par z nenemskim imenom. Z imetjem od 500 tisoč do 1 miliona kron jih je 28, a z imetjem od 500,000 do 100,000 245 meščanov.

Medicinsko fakulteto

so otvorili na bolgarskem vseučilišču v Sofiji. Ko slušatelji te fakultete polože stroge izpit, dobe čast doktorja.

Kam grede zvonovi.

"Reichs post" je naznanila, da jih dobiva madjarski žid Manfred Weiss v Budimpešti; kaj z njimi dela, tega ne pove. Weiss jih prodaja tovarnam za modro galico, kot je razvidno iz interpelacije v hrvaškem saboru. Iz jugoslovanskih zvonov se proizvajajo modra galica za ohranitev vinogradov madjarskih magnatov. — Kakor poročila ljubljanski Slovenec, so pobrali 3. avgusta 1917 zadnje zvonove iz stolpa mestne župnije sv. Jakoba v Ljubljani in je sedaj veličastni stolp prazen. Iz Komeriča pa poročajo "Narodni politiki": Zadnja rekvizicija zvonov v tukajšnjem okraju je bila tako temeljita, da so nam ostali samo mrtvaški zvonci, s katerimi zvonijo zjutraj, opoldne in večer.

Smrtna kosa.

V noči med 30. in 31. decembrom je umrl v Ljubljani na domu sestre Julij Rutar, svoječasno kapelan pri Sv. Jakobu v Trstu. Pokojnik je bil iz znane narodne družine in brat železniških uradnikov Ivana in Frana Rutarja. Julij Rutar je bil vzoren duhovnik, vnet za svoj poklic, a kot človek blage naravi, da ga je ljubil in spoštoval vsakdo, kdor ga je poznal. Bolehal je dlje časa in je bil žrtev svojega poklica. Pogreb se je vršil 2. januarja na ljubljansko pokopališče pri sv. Križu in so ga položili v rodbinsko rakve. V Proseku je 31. decembra po kratki ip mučni bolezni preminul Anton Stepančič. Pokopali so ga dne 2. januarja.

V Lupoglavu je 31. decembra po kratkem trpljenju umrla Marija Ribarič, rojena Revelante. Pokopali so jo dne 2. januarja.

V Katinari je umrla mati družine Spetič.

Pogrebu je prisostvoval oddelek katinarske finančne straže in učiteljice so pele pesmi.

Za novo leto

je pisal mariborski "Slovenski Gospodar": Sedaj so veliki časi. Ljudje umirajo v trumah, oni pa, ki so ostali, mislijo ob svojih dragih mrljicah velike misli za bodočnost. Družabne razmere se morajo spremeniti, javne stvari kreniti na drug tir, da ne pride nikdar več nad človeštvo toliko gorja in trpljenja, kakor ga vidimo in prenašamo sedaj. Jasni načrti za boljše in veliko bodočnost našega naroda nam stojijo pred očmi. Majhni in malodušni ljudje ne stavijo velikih zgradb. V njih srečih bojazen, je sto pomislekov, je neodločnost. Kdor v nesreči izgublja pogum, je izgubil podlago za bodoče življenje. Mi gledamo sedanjo veliko nesrečo, srce se nam krči ob tem pogledu, duša nam joka, toda nočemo se potopiti v teh potokih krvi in solza, ampak rešiti se hočemo, kolikor nas je še ostalo, in začeti novo življenje. Nočemo ostati v noči, ampak skozi noč hočemo v zarjo, v beli dan. Ah, kako lepa je zarja naše svobode! Ah, kako lepa je zarja naše svobode! Nikdar ji nismo bili tako blizu, kakor sedaj. Zato pa ne izgubimo poguma! Naprej, naprej! Saj slovenski narod ni ustvarjen, da drugim robuje in hlapčuje. Ne, stokrat ne! Ta dobri, plemeniti narod je določen, da na svoji krasni in rodoviti zemlji v neskaljenem miru uživa solnce zlate svobode. Sedaj čutimo, mislimo in delajmo skupaj! Nič se naj ne odstrani od nas! V urah pričakovanja se zbirajo ljudje

skupaj in se tesno drže drugega. Le izdajalci hodijo zunaj tabora sami po črni noči ter iščejo stikov s sovražniki. Judeži Iškarjoti imajo svoja pota, mi drugi hočemo ostati in hoditi skupaj nasproti našemu velikemu cilju. Z nami v novo leto, z nami v svobodno bodočnost!

IMENIK DRUŠTEV D. S. D.

Društvo št. 1, Joliet, Ill.: Predsednik: Geo. Stonich, 815 N. Chicago St.; tajnik: Jos. Klepec, 1006 N. Chicago St.; blagajnik: Anton Nemanich sr. Vsi v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako zadnjo nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Društvo št. 2, Mount Olive, Ill.: Predsednik: Mike Vukalič; tajnik: Andrew Maren; blagajnik: M. Gojak. Vsi v Mt. Olive, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 3, La Salle, Ill.: Predsednik: Anton Štrukel; tajnik: Anton Kastigar, 1146—7th St.; blagajnik: Anton Jeruc. Vsi v La Salle, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 4, Bradley, Ill.: Predsednik: John J. Štua; tajnik: Frank Gerdesich; blagajnik: Math. Gerdesich. Vsi v Bradley, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 5, Ottawa, Ill.: Predsednik: Nik. Kozarič, 1113 Chestnut St.; tajnik: John Lubschina, 1115 Canal St.; blagajnik: Math. Bajuk, 528 La Fayette St. Vsi v Ottawa, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 6, Waukegan, Ill.: Predsednik: Frank Jappel, 1338 Waukegan St.; tajnik: John Jannik, 604 10th St.; blagajnik: Jos. Drašler, 66—10th St. Vsi v Waukegan, Ill. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 8, Rockdale, Ill.: Predsednik: Val. Flajnik ml.; tajnik: Louis Piškur; blagajnik: Anton Buščaj. Vsi v Rockdale, Ill. Seje se vrši vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 9, Chicago, Ill.: Predsednik: Louis Duller, 1856 W. 23rd St.; tajnik: Andrew Ogrin, 1845 W. 22nd St.; blagajnik: John P. Pasdertz. Vsi v Chicago, Ill. Seje se vrše vsako četrto nedeljo v mesecu v dvorani slov. cerkve sv. Štefana na vogalu W. 22nd Pl. in S. Lincoln ulic.

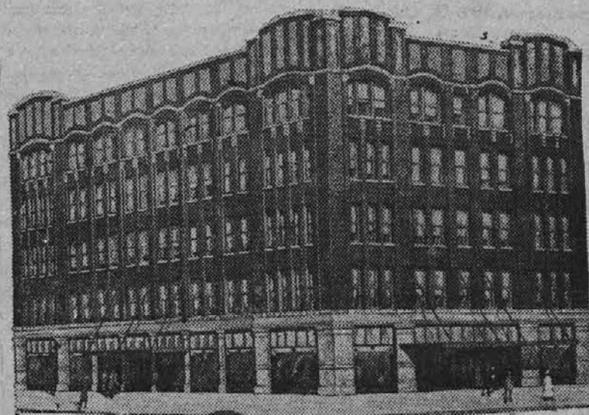
Društvo št. 10, S. Chicago, Ill.: Predsednik: Marko Horvatič; tajnik: Anton Motz, 9641 Ewing Ave.; blagajnik: Frank Cherne, 9534 Ewing Ave. Vsi v S. Chicago, Ill.

Društvo št. 11, Pittsburgh, Pa.: Predsednik: Frank Trembus, 4628 Hatfield St.; tajnik: George Weselich, 5222 Keystone St.; blagajnik: John Balkovec. Vsi v Pittsburgh, Pa. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 12, Joliet, Ill.: Predsednik: Anžalita Želko; tajnica: Margaret Nemanich, Raynor & Granite; blagajničarka: Mary Stonich. Vse v Joliet Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Opomba: Ako je v imeniku kaka pomanjka, ali če se odbor pri katerem društvu spremeni; naj to društvo tajnik sporoči tajniku D. S. D., da se stvar popravi.

THE NEW BOSTON STORE

Naša velika preselilna RAZPRODAJA

se zdaj nadaljuje

V vsakem oddelku najdete blago tako ceno, da se boste čudili. Moramo se ga znebiti, da ga ne bomo rabili prenašati v novo poslopje.

PRIDITE IN POMOŽITE NAM SE SELITI.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

priljubljen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.

Vzrok.

"Zakaj pa dr. Ahačljeva ne pogleda več dr. Behačljeve? Saj sta bili vendar nerazdružljivi prijatelji!" "Zato ker je imela na plesnih vajah edina hčerka gospe dr. Behačljeve več čestilcev kot obe hčerki dr. Ahačljeve skupaj."

Srečen soprog.

Na vsem Kranjskem je samo en zakonski mož, čegar žena šepeta in ne govori. Kdo je to? Gospod Maksim Gaspari, čegar soprog je — gledališka šepetalka. Srečen mož!

Otroški vozički

Včeraj smo razložili našo 1918 novo zalogo vseh vrst Reed Carriages in Sulkies. Naša zaloga letos je večja kakor kdaj poprej.

Najnovejši izdelki, moda in barve, zlasti so lepi sivi, črni in rumeni, ki so nekaj prav lepega za najzibirčnejšo družino.

VABIMO VAS, DA POSETITE NAŠO VELIKO PRODAJALNO.

THE EAGLE

"Joliet's Store of Quality Furniture" 406-8-10 N. Chicago St., Joliet, Illinois

MALI YITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Novoveški je predobro poznal tatarske običaje, da ne bi vedel, kako gredo čambuli, ko prekoračijo meje ljudovladine, naprej oprezno, in kako pozorno se ozirajo na vse strani; tu pa v svoji domovini, gredo v široki lavini, puščajoč vsem vso opreznost. Tatarji bi se bili prej nadejali smrti, nego tega, da se srečajo tako globoko v Besarabiji na tatarski meji z vojsko one ljudovlade, ki je ni imela dovolj za obrambe svojih mej.

Novoveški je upal, da njegova odprava pred vsem drugim uspešno sovražnika in zato prinese še večji dobiček, nego ga pričakuje hetman, ter mora za Azijo in za Lipke postati pogubna. Mlademu poveljniku je bilo lahko ugeniti, da pojdejo Lipki in Čeremisi, dobro poznavajoči ljudovlado, v prednji straži, in na to je tudi polagal svojo nado. Napasti iznenada, ujeti Azijo, morda oprostiti sestri in Zofijo, maščevati se in potem sam poginuti na vojni, to je bilo vse, po čemer je koprnela potrtja duša Novoveškega.

Pod vplivom teh misli in nad je otresele Novoveški raz sebe otrplost in zopet oživel. Pohod po neznanih potih, veliki trud, pihljanje starih vestrov, nevarnost drzne odprave, vse to je koristilo njegovemu zdravju in mu vračalo moči. Vojak je v njem prepoznal nesrečnika. Prej ni bilo v njem prostora za nič drugega nego za spomine in muke, sedaj pa je moral misliti dolge dneve, kako bi napadel in opraškal sovražnika.

Ko so prekoračili Dnester, so šli poševo navzdol k Prutu. Podnevi so se skrivali v gozdih in v olinah, zato pa so se ponoči tem uspešneje pomikali dalje. Krajina se dandanes ni gosto naseljena, toda takrat so ondaj stanovali zgolj kočarji; večinoma pa je bila krajina pusta. Zelo redko so ugledali polje, obsejano s kornuzo, in poleg njih človeške naselbine.

Korakajoč potihoma, so se izogibali večjim naselbinam, pač pa so drzno poganjali konje k manjšim, kjer je bilo le nekoliko koč. Vedeli so namreč dobro, da noben bivaalec ne steče svariti Tatarje. Lušnja pa je tudi pazil na to, da se to ni zgodilo; ali skoro je opustil to skrb, ker se je prepračil, da so neštevilni naselniki, dasi podložniki sultanovi, sami z bojaznijo pričakovali sultanove vojske. Često so tudi imeli ves oddelek za vojsko, ki je na sultanovo povelje krenila na pohod.

Brez upora so jim dajali gibanice iz koruze in posušenega bivolovega mesa. Vsak lastnik "hutora", t. j. osamele pristave, je imel mnogo ovac, bivolov in konj skritih poleg rek. Časih so naleteli tudi na številne črede na pol divjih bivolov, ki jih je čuvalo nekoliko pastirjev. Ti so kočevali ter živeli na stepi in ostajali na enem kraju, dokler je bilo tam dovolj paše. Pogostoma so bili pastirji stari Tatarji. Novoveški je obkoljal take "čabančuke" toliko oprezno, kakor bi bila ondaj tatarska četa (čambul). Obkoljenih ni pušcal živih. Zlasti je dajal Tatarje, ko jih je najprej izprašal o potih, ali bolje rečeno o brezpotih, posekati brez usmiljenosti, tako da ni usla živa duša. Naposled je vzel od črede toliko živivali, kolikor jih je potreboval, in odšel dalje.

Čim dalje so šli proti jugu, tem pogostejše so prihajali do čred, ki so jih čuvali zgolj Tatarji v dovolj znatnem številu. Za štirinajstodnevne pohoda je strl Novoveški troje tatarskih krdeci, ki so čuvala ovčje črede. Dragonci so jim pobrali usive kožuhe, jih osnažili nad ognjem, in jih obklesali sami, da so bili tako podobni divjim "čabančukom" in ovcarjem. V drugem tednu so imeli že vsi na sebi tatarsko obleko ter so bili videti kakor čambuli. Ostalo jim je zgolj orožje redovne konjice. Prejšnje orožje pa so imeli shranjeno v vrečah poleg sedel, da si jo potem oblečejo ob vrnitvi. Od blizu bi jih bilo lahko spoznali po plavih mazurških laseh in modrih očeh, ali od daleč se je motilo tudi najizkušenejše oko, zlasti ker so gnali pred seboj črede, potrebne za živce.

Ko so se približali Prutu, so šli dalje navzdol po levem obrežju. Ker je bila kučmanska cesta preveč opustošena, je bilo lahko ugeniti, da pojde sultanova vojska in pred njo orla na Falezi in Hus h Kotimoru in potem dalje po valjaški cesti — ter krene ali proti Dnestru ali pa preko vse Besarabije, da potem ne daleč od Usice udere v poljsko državo.

Novoveški je bil o tem tako prepričan, da je hodil čimdalje počasneje. Ne da bi se bil menil za časa, je korakal čimdalje oprezneje, da ne bi po nepotrebnem srečaval čambulov. Dosevši naposled med delto, ki sta ga tvorili reka Sarata in Tekva, se je ondaj skrčil za dalje časa, prvič zato, da je "dal du-

ška konjem in ljudem, drugič pa, da bi na dobro zavarovanem kotiču počakal predno tatarsko stražo.

Ta kraj je bil dobro zavarovan in dobro izbran, zakaj ves trikotnik je bil zarasel s svibjem in drenovino. Ta gaj je sezal daleč, kamor je gledalo oko; ponekod je pokrival zemljo z debelo goščo, med katero se je razprostiralo tuintam prazno prostranstvo, kakor nalašč primerno za taborišče. Drevesa so že cvetla ter bila pokrita z morjem žoltnih in belih cvetov. V gaju ni prebival nihče, pač pa je bilo tu vse polno jelenov, srn, zajcev in ptic. Tupatam na obrežju vrelcev so vojaki zapazili celo medvedje sledove. Eden jim je bil precej po prihodu raztrgal nekoliko ovac, zato je hotel Lušnja prirediti lov na kosmatince; ker pa je Novoveški hotel ležati tukaj skrit ter ni dopuščal rabiti strelnega orožja, so krenili vojaki na zver samo s sulicami in sekirami.

Pozneje so našli pri vodah tudi sledove ognjišč, sicer že stare, bržkone lanske. Izvestno so semkaj zahajali kočevniki s čredami, morda pa tudi Tatarji po leskovo protje. Toda niti najpozornejše oko ni ugledalo sledi o ljudih, ki bi bili bivali tukaj.

Novoveški se je odločil, da ne pojde dalje, nego da počaka tursko vojsko tukaj.

Osnovani so taborišče, postavili šator, in sedaj je nastalo čakanje. Na koncih vsega gaja so bili postavljeni stražniki, izmed katerih so nekateri zrli podnevi in ponoči proti Budziaku, drugi pa na Prut v smeri proti Falezi. Novoveški je vedel, da ugame iz nekaterih znamenj, kdaj se približa turska vojska, sicer pa ji je pošiljal naproti majhne ogledne čete, katerim je najpogosteje načeloval sam. Vreme je kaj izobno služilo postojanki in gosti senči se je bilo lahko ubraniti vročini; noči so bile jasne, tihe, mesečne, po vsej gošči je odmevalo glasno slavkovo petje. V takih trenutkih je trpel Novoveški najhujše, zakaj ko ni mogel spati, je mnogo premišljal o nekdanji sreči in o sedanjem navalu.

Hranil se je zgolj z mislijo, da bo dokaj srečnejši in mirnejši, ko si nasiti srce z osvetlo. In bližal se je trenutek, ko je imel to osvetlo izvršiti ali pa poginiti.

V tem je potekel teden za tednom od gospodarstvu in čuvanju v puščavi. Razdrli so vsa pota, navrnili vodo v rove in jarko, posekali neštevilno tolpo kočevnikov, zajeli iznova nekoliko čred ter prežali v tej gošči, kakor preži zverina na plen. Naposled je napočil težko pričakovani trenutek.

Nekega jutra so ugledali jato ptic, letelih nizko nad zemljo. Droplje, modronege prepelice so smukale med travo v goščavo, a nad njimi so letele vrane, vrani in ptice iznad močvirja z bregov dunavskih ali dobruškega močvirja.

Dragonci so pogledali drug drugega, in besede: "Gredo, gredo!" so zletele od ust do ust. Lica vsem so oživel, oči vojakov so se zalesketale, toda v tej živahosti ni bilo niti najmanjšega nemira. Bili so tukaj zbrani samo taki ljudje, katerim je minilo življenje ob napadih na Tatarje. Čutili so samo to, kar začuti lovski pes, ko zavoha divjačino.

Ognje so takoj pogasili, da ne bi dim izdal njih navzočnosti. Konji so bili osedlani, in ves oddelek je bil pripravljen na pohod.

Treba je bilo zgolj paziti na to, da napadejo sovražnika, kakor bo počival. Novoveški je dobro vedel, da sultanova vojska ne koraka v veliki množici, a to tem več, ker hodi še po svoji zemlji, v kateri je bila vsaka nevarnost kar izključena. Sicer pa mu je bilo tudi dobro znano, da koraka prednja straža eno ali dve miljii pred drugo vojsko, in je po pravici pričakoval, da pojdejo v prvi straži Lipki.

Nekaj časa je omahoval, ali naj jim gre naproti po tajnih, toda njemu dobro znanih potih, ali pa naj počaka njih prihoda tukaj v puščavi. Naposled se je odločil, da ostane, zakaj iz skrivališča je bilo dokaj laže iznenada napasti sovražnika. Potekla pa sta še en dan in ena noč. V tem času niso zgolj ptice, nego tudi živali v celih tolpah pribežale v goščo. Naslednje jutro pa se je prikazal tudi sovražnik.

tam ni mnogo, nego samo črede ženo na pašo."

Novoveški se je skoro prepračil, da trdi Lušnja prav, in lice se mu je razjasnilo od veselja.

"To pomeni, da počivajo eno ali pol drugo miljo daleč od te gošče," reče. "Tako je!" odgovori Lušnja. "Izvestno hodijo ponoči, da se izogibljajo prehudi vročini, konje pa pošiljajo do večera na pašo."

"Ali vidiš pri konjih dokaj stražnikov?"

Lušnja predere iznova skozi goščo na obrežje ter se dalje časa ne vrne. Naposled se prikaže in reče:

"Konj samih bo podrguri tisoč, a stražnikov je pri njih le petindvajset. V svoji deželi so ter se ne boje ničesar, zato tudi ne razstavljajo številnejše straže."

"Ali si že razločil ljudi?"

"Sicer so še daleč, toda Lipki so, gospod! Ze so naši!"

"Da," reče Novoveški.

"Bil je prepričan, da mu ne uide živa duša. Zanj in za njegove vojake je bila to lahka naloga.

Pastirji so gnali črede konj čimdalje bliže k gošči. Lušnja še enkrat stopi k obrežju in se vrne radostnega lica. Na njem pa se mu je poleg radosti zrcalila tudi okrutnost.

"To so res Lipki," šepne.

Novoveški zaskovika kakor jastreb, in oddelek dragoncev se zdajci umakne v globel gošče. Ondi, na praznem prostranstvu, se razdele na dva oddelka; eden krene v globok jarek, da iz njega napade Lipke od zadaj. Prvi oddelek pa se razstopi v polkrogu ter čaka.

Vse to se je vršilo tako tiho, da ne bi bilo niti najbistrejše uho začulo najmanjšega šuma. Niti ni zazvenela sablja, niti ostroga, niti ni zarezgetal konj; v gosti travi, s katero je bil gaj zarasel, se je dušil odmev konjskih kopit. Zdelo se je, kakor bi celo konji umeli, da je uspeh tega napada zavisen od tišine; saj niso danes prvič vršili te službe. Iz jarka in iz gošče pa se je glasilo skovikanje jastrebovo čimdalje bolj tiho in poredkoma.

Tolpa Lipkov se je ustavila pred goščo ter se razpršila v večjih ali manjših skupinah po planoti. Novoveški je ostal sedaj na kraju ter pozorno zasledoval, kako se gibljejo konjarji. Dan je bil lep; ni še bilo polodne, toda solnce je že stalo visoko in je silno pripekalo. Konjarji, dosepevi h gaju, so poskakali s konj ter jih pustili zvezane skupaj na pašo; sami pa so, išoč sence in hladu, stopili v goščo ter sedli pod večjim grmom k počitku.

Brzo je zaplapolal ogenj, in ko so se suhe veje že izpremenile v plamen, so položili na žerjavico pol žrebeta, sami pa so sedli daleč od ognja, da se ubranijo vročini.

Nekateri so polegali na tla, drugi so sedli na turški način ter se potihoma razgovarjali; eden je jel celo pisikati na piščalko. V gošči je bilo popolnoma tiho, samo časih je zaskovikal jastreb. Vonjava pečenega mesa je naposled naznanila, da je pečenka prirejena, torej sta jo dva pastirja potegnila iz pepela pod senčnat grm. Ondi so posedli vsi okrog nje, jo raztrgali z nožem in so z živalsko pohlepno jedli še na pol sirove konjsko meso, iz katerega se jim je cedila kri po brkih in bradi.

Naposled, ko so se bili napili kislega kobiljega mleka, so bili siti. Nekaj časa so se še razgovarjali, potem pa so jim omedlele glave in udje.

Napočil je poldan. Vročina je prihajala neprestano večja, solčni žarki so prodirali goščo ter se igrali po mahu v podobi majhnih ognjev. Umolknilo je vse, celo jastrebi so nehali skovikati.

Nekoliko Lipkov je vstalo ter zlezlo k robu gošče gledat po konjih, drugi pa so se raztegnili kakor mrličji na bojišču ter skoro pospali.

Toda njih sen je moral biti po preobilno zaužiti hrani in pijači nekamo težak in zel, zakaj časih je kdo globoko zastokal, drugi pa za trenutek odprli oči in ponovili: "Alla Bismilla!..."

Zdajci pa se je ob gozdu začel nekakšen zamolkel, toda strašen glas, podoban glasu zadavljenega človeka, ki ne utegne zavpiti iz vsega grla. Bodisi da so bila ušesa pastirjem tako izurjena, bodisi da jih je živalski nagib čuval nevarnosti, bodisi da je smrt dehnila vanje z ledeno sapo; dovolj — prebudili so se vsi obenem.

"Kaj je to? Kje so drugi?" so povpraševali drug drugega.

Toda iz gošče se odzove po poljsko glas: "Ne vrnejo se več."

V tem hipu je planilo stoinpetdeset vojakov na pastirje, ki so bili tako prestrašeni, da jim je krih zastajal v grlu. Komaj so nekateri izmed njih utegnili seči po handžaru. Napadniki so jih dočela obkolili. Grm se je tresel pod naporem človeških teles, ki so borila pod njim. Časih se je čulo presunljivo žvižganje, sopenje, časih stokanje ali hropenje, toda to vse je trajalo samo za trenutek. Skoro je utihnilo vse.

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Guarantee Co.

Kapital \$50,000.00.

Kadar kupite HIŠO ali ZEM-LJIŠČE, pridite, da Vam ure-dimo abstract.

Phones: 421 and 422.

CHAS. N. HOSSACK, Mgr.

114 N. Chicago St., Joliet, Ills.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschmum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

C. W. Robson, Jr.

REAL ESTATE

LOANN and RENTING

INSURANCE OF ALL KINDS.

Phone 297.

Prodajam lote v Rockdale in okolici.

204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

Michael Terdich. Math. Terdich.

Chicago Phone 2502.

Terdich & Terdich

STARA SLOVENSKA GOSTILNA

Pivo, žganje, vino in vse vrste

pijake dopeljemo na dom.

203 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,

JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOK.

Chicago telefon 50 N. W. telefon 153

STANDARD BAR

GEORGE SVETLECIC

317 N. CHICAGO ST., JOLIET.

Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpentinktura za moške in ženske lase od katere takoj prenehajo lase padati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flaska \$3. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček \$2. — Imate li sive lase? Rabite takoj Wahčič Brusil tinktura, od samo ene flake postanejo lasje v 8ih dneh popolnoma naradni, kakoršne ste v mladosti imeli! 1 flaska \$1.75. — Wahčič Fluid kateri odstrani reumatizem, irganje ali kostibol v rokah, nogah in križcah, popolnoma v 8ih dneh, flaska \$1.00. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranili za samo 75 centov. Za potne noge rabite Knelsov prašek, piše pot, odstrani slabih dni in ozeblino, b. k. \$1.75. — Zlate žauze zaceli vsako rano, opekline, bulo, turrove, grinte, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1. večji lonček \$2. Ta žauza je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe si mogla imeti to žauzo vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in gladno lice se umivajte z Wahčič "Tar Soap" (milo), odstrani prišče, solčnate pege in drugo nečistot na obrazu, 3 kose za 75c. Kateri bi svoje zdravilo brez uspeha rabili mujamšim za \$5. Pri naročilu se priloži vrosta v papirnatem denarju, če pa je menj kot dolar, se pa v znakih po 20 v pisni pošilje. Za vsedruge pišite po cenik, katerega pošljem zaostoj.

JACOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate moške ali ženske obleke ali perila očistiti in gladiti, ne pozabite našo slovensko firmo — WILL COUNTY CLEANERS AND DYERS S. KODIAK, lastnik. Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois. Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814. Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen

Bohe 201 in 202 Barber Bldg.

JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča

v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti

ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti

nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko

stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.

priloga rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone 348

JOHN STEFANICH

..:Slovenska Gostilna:..

vino domače in importirano,

fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovalca zasluži popolno zaupanje in čišlanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebnih naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji steber in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo moč druginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vspeh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznih jih je devdeset odstotkov povzročeni in spočeti v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko vino očisti želodec in odstrani iz notranjčine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brlog zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakoršne nepotrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudače vino. V zadevi zabasnanosti, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabobe, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob spremembi žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodrere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otrplosti glečnjev in drugih, najhitrejša in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Posebno za izpiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kožnih otvorov. Dobi se v vseh lekarnah.

NAJNOVEJE NAGRADE SO DOBILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH RAZSTAVAH: GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemists

1333-1343 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Jacob Mejak KROJAČ 205 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC Javni Notar z 10 let. skušnjo izdeluje vse pravno in postavnoveljavne listine za vse slučaje.

Slovenian Liquor Co. 1115-17- Chicago St. JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00. Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.

Illirija Grenčica v steklenicah in Baroga Zdravilno Grenko Vino

SLAVNOZNANI SLOVENSKI POP proti žeji - najbolje sredstvo. Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co. 913 N. Scott St. Joliet, Ill

Mestna Hranilnica Ljubljanska Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.— Rezervnega zakladaK 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

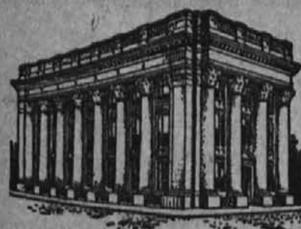
4 1/2 %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo e. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5% odstotkov, izven Kranjske pa proti 5% odstotkov obrestim in proti najmanj tričetrt odstotkov odplačevanju na dolg.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1 First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

MALI VITEZ. (Nadaljevanje s 6. strani.)

režite vsakemu z nožem vrat. Jetnike pa priženite k ognjišču!"

Povelje je bilo hipoma izvršeno. Mrlič so bili pribiti k tlom z njih noži. Jetnike, katerim so privezali palice k nogam, so položili okrog ognjišča.

"No, tovariši, sedaj boste prepevali, ako ne, pa pojedite v sparjenih golenicah na oni svet. Kakor vam je znano, ne bom hranil oglja."

Po teh besedah je položil na oglice suhih vej, ki so se takoj vnele z visokim plamenom.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

Prišel je tudi Novoveški ter jih začel izpraševati. Jetniki so priznali vse to, kar je bil mladi poveljnik pogodil že deloma sam.

nebo ter prihajali čimdalje gostejši in temnejši, ne da bi izgubljali ono bakreno harvo na robovih. Njih velikanski klobčiči so se okorno vrтели kakor mlinski kameni okrog svoje osi, se zaletavali drug v drugega ter se borili med seboj v višavi in valili čimdalje bliže k zemlji.

"Nevihata! Nevihata se bliža!" so šepetali dragonci.

Bližala se je nevihta. Temnilo se je čimdalje huje. V tem hipu se je ob Dnestru oglašil grom ter se z groznim hrupom zavalil tja k Prutu.

V tem hipu se prikaže pred dragonci Novoveški.

"Na konje!" zakriči z grmečim glasom.

V času, ki ga je bilo komaj dovolj, da bi bil kdo izmolil očenaš, je odrinil na čelu stoipetdesetih jezdecov dalje.

Nadstražnik je držal Elijaševiča na vrvi in mu kričal na ušesa, da preglašni grom:

"Vodi nas, pasja kri, sicer te sunem z nožem naravnost v grlo."

V tem so se oblaki privallili tako nizko, da so se skoro dotikali tal. Zdajci je zapihal topel veter kakor iz odprte peči, in dvignil se je besen orkan, nato pa je rezka svetloba pretrgala temo.

Treščilo je enkrat, dvakrat, trikrat, v ozračju je zamrdelo po žveplu, in nato je iznova nastala tema.

Prostranstvo je bežalo pred njimi. Niso potrebovali kačipot, kakaj čreda je drla naravnost v tabor Lipkov, do katerega je bilo čim dalje bliže.

Trenutek se, in čreda in z njo vred dragonci dospo v tabor.

Toda čreda konj se pred samimi šatorji v divji naglici razkropi na obe strani, in iz tristo prsi se izvije grozen krik, tristo sabelj zamahne v svetlobi bliskavice in dragonci planejo v šatore.

Lipki so pred nalivom videli v luči bliskavice bežeče čredo, toda nihče se ni domislil, kakšni strašni pastirji jo ženo. Samo čudilo so se in nemirni so bili, kakaj se drevi čreda naravnost proti šatorom, torej so jeli kričati, da bi prestrašili konje.

Izpraševanje bilo končano, in ob ognjišču je zavladala tišina. Samo zdajpazdaj je zapihal topel jug ter stresal veje, ki so šumele čimdalje huje.

"A kje sta sedaj?" "Prodani sta v Stambul." "Komu?"

"Tega naš gospodar sam ne ve. Prišlo je povelje od padisahe, da v taboru ne sme biti nobene ženske. Vsi so jih prodali na sejmu, in tudi naš gospodar je prodal svojo."

Zato pa je dal grozni nadstražnik, opazivši, da se poveljnik ne bo srdil, ako ne prizanese Lipkom, jetnikom natlačiti trave v usta, da niso mogli kričati, in jih je nato pomoril kakor vole. Prizanesel je edino Elijaševiču, češ, da jim bo potreben za kačipot.

Zvršivši svoj posel, je potegnil mrlič od ognja ter jih položil v vrsto, sam pa je šel gledat k poveljniku.

"Ko bi tudi zblaznel," je zagodrnjal, "onega moram dobiti na vsak način." Minil je poldan, popoldanske ure prav tako, in dan se je nagibal. Oni izpočetka mali oblaki so zakrili vse

gi niso imeli poleg sebe orožja, mnogi so bili napadeni v spanju. Osupli in prestrašeni so se gnetli v goste tolpe, se potiskali in teptali drug drugega. Potiskavali so jih jezdec, sekale sablje, teptala kopita. Vihar ne lomi, ne ugonablja in ne pustoši tako mladega gozda, volkovi ne trgajo tako čredo ovac, kakor so dragonci teptali, davili in pobijali Tatarje.

Na eni strani zbežnost, na drugi pa besnost in želja po osveti, vse to je dopolnilo mero strašnega poraza. Potok krvi so se spajali z dežjem. Lipkom se je zdelo, da se valj nanje vse nebo, da se jim odpira zemlja pod nogami. Ropot groma in strele, šum dežja, tema in groza uime, vse to je s strašnimi glasovi spremljalo grozno klanje. Konji dragoncev, prevzeti od groze, so se zaletavali kakor besni v tolpe ljudi, jih podirali in tlačili k tlom.

Naposled so jela manjša krdela bežati ter so tolikanj izgubila zavest, kje so, da so bežala naokrog po bojišču, nikar da bi hitela naravnost naprej; zaletavala so se drugo v drugo, kakor dva nasprotna vala, pobijala se v zmedu, premetavala se in šla pod meč. Naposled so bili ostanki razpršeni popolnoma; pobijali so jih na begu brez usmiljenja, nikogar niso ujeli živega, dokler niso trobente poklicale vojakov k vrnitvi.

Nikdar še ni bil sovražnik napaden bolj naglo in nepričakovano kakor taktar, nikdar pa tudi ni bilo strašnejšega poraza.

Tristo vojakov je razpodelo na štiri strani sveta skoro dvetisoč mož izborne konjice, ki so v izurjenosti presežali navadne čambule. Večina so se ležali na tleh med rdečimi mlakami, nastalimi iz dežja in krvi. Drugi so bili razpršeni; trudili so se odnesti peče pes in sò bežali slepo, ne vedoč, ali ne beže pod nož. Zmagovalcem je pomagala uima in tema, kakor bi bila pri njih jeza božja proti izdajalcem.

Ze se je docela stemnilo, ko je Novoveški na čelu svojih dragoncev krenil nazaj proti ljudovladi. Med mladim poveljnikom in nadstražnikom Lušnjo je stopal tatarski konj, na čigar hrbtu je ležal privezan z vrvmi poveljnik vseh Lipkov, Azija Tuhaj-bejevič, brez zavesti in s polomljenimi rebri, toda živ.

Oba poveljnika sta se vsak hip ozirala po njem tako resno in skrbno, kakor bi vozila zaklad ter se bala, da ga ne izgubita.

Naposled je jela uima ponehavati, na nebu so se valili gosti oblaki, toda v razpokah med njimi so se kazale zvezde ter se odbijale v jezerih vode, ki so nastale na stepi od uime.

Daljši, v smeri proti ljudovladi, pa je še zdajpazdaj zabučal grom. (Dalje prih.)

ZEMLJA SLOVENCEV-HRVA TOV-SRBOV.

V sporazumu z upravo Jugoslovanske Narodne Obrane v Valparaisu, izdajam veliko etnografsko mapo, ki bo imela 1.20 metrov dolžine in 1.42 metrov širine.

Izdelana bo v osmih barvah in v velikih obriših z ozirom na politično in etnografsko stran bodo označene etnografske meje, ki so napravljene po zemljevidih, izdanih od Jugoslovanskega Odbora v Londonu ter po prof. Stanojeviču, Evansu, Biankonu, Zupančiču in Cvijčicu.

Da bo služila koristni orientaciji zavestnikom, je pridejan vsakemu zemljevidu kratek sestavek, napisan od Milotislava Bartulice, in to v francoskem, angleškem in španskem jeziku.

Glavna mesta in etnografska znamenja na zemljevidu bodo označena tudi na francoskem jeziku.

Zemljevid bo gotov okrog sredine meseca februarja.

Cena posamezne stenske mape, priplejene na platno, ki pa ima na zgornji in spodnji strani po dva okvirja, bo znašala od 15 do 20 dolarjev.

Moglo se bo dobiti tudi žepnih, ki bodo stale mnogo manj. Stalne cene bodo oglašene naknadno.

Razprodajo zemljevida za južno Ameriko bo prevzel podpisani osebnost, dočim bo za Severno Ameriko in Evropo poslana količina zemljevidov jugoslovanskim pisarnam, ki bodo prevzele ta posel.

Stroški tega dela znašajo 40,000 frankov, a radi tega se bodo prodajali zemljevidi nekaj dražje od cen, ki so tiskane na sedanjih izdajah.

Kdor želi natančnejših informacij, naj se obrne naravnost na autorja in izdajatelja M. Kolina, c. o. 1013, Republic Chile, South America.

M. KOLIN. Prosim vse jugoslovanske častnarstvo, da ponatisne ta oglaš.

Amerikanci spijejo 40 odstotkov prodane kave. Največji "kofetarji" so Amerikanci, kot je razvidno iz poročila, ki ga je izdal urad za domače in tujezemsko trgovino. Glasom tega poročila je došlo zadnje leto v Združene države 1 milijon funtov kave; to je nekako 40 odstotkov tiste kave, ki se je prodala na vseh trgih.

V normalnih časih je bila Nemčija druga, toda ker vojna ovira uvažanje, je sedaj Francija druga.

John Horwat slov. gostilna

801 NORTH CHICAGO STREET, JOLIET, ILL.

Vabim vse svoje znance, da me posejijo v obilnem številu.

DOBRODOŠLI!

NAZNANILO.

Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v stare prostore, in sicer na

209 INDIANA STREET.

Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.

JOSIP LEGAN, GOSTILNIČAR,

209 Indiana Street. Joliet, Ill.

Phone 4857.

MAT. OMOTA Slovenski krojač

Izdelujem obleke, vrhne suknje, popravljam, čistim in gladim moške in ženske obleke.

201 Jackson St., Joliet, Illinois.

W. C. MOONEY PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

National Studio R. PAWLOSKI, lastnik.

Izdeluje najlepše slike in se priporoča rojakom in rojakinjam ob priliki ženitovanj. — Chicago telefon 3245. Cor. N. Chicago an Jackson St., Joliet.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Pivo prvo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

ZAVAROVANJE

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169 Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills. Soba 218-9206 Commercial Ave.

Te'efon: South Chicago 579.

POMLADNE IN LETNE

OBLEKE.

Cedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejših klubov in kap vseh velikosti. Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom damo 4 odstotke vredne snamke ali pa register tikete izsvetli na oblahkah delanih po meri. Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

MOJ PRVI LITERARNI USPEH.

Nap. Julija Closson Kenley.
Poslovenil Jaklič.

Napisala sem celo kopico, toda tiskati niso hoteli ničesar. Uredniki so mi pošiljali rokopise nazaj z dobrim nasvetom, da naj kupujem njihove časopise in pridno prebiram njihove listke. Res sem kupila sedem števil in prečitala sem vse zgodbe skrbno in pazljivo. Doma v svoji družini sem bila sitna kot čmerika.

Naučila sem se, kako se morajo pisati povesti; imeti morajo junaka in junakinja v ljubezni. V začetku junak navadno sovraži deklico — zakaj, to mi ni bilo nikdar jasno; na koncu jo pa prične ljubiti. To dejstvo razkrije tako, da "njegov srce umira", ko ga ona zapuša. To se pa ne sme smatrati za kak življenju nevaren pojav; ker pri tem se on ne počuti prav nič slabo. Včasih sta ti dve osebi stara znanca — a to nič ne de, če se odšteje vse okoliščine; ne govorita za las pametneje.

Rabila sem denar, to je moja navadna potreba, in raditega sem se odločila, da napišem zgodbo po okusu širše mase. Pisala sem na surov papir in s srebrnim peresnikom. Prepričana sem bila, da je to edino prava pot, če hočem napisati povest, s katero mi bode moči prodreti.

Prva ženska vloga je dobila ime "Grace", in glavni junak je bil "Jurij". Jurij je spoznal Grace pri lav tenisu, "ko so ptički žvrgoleli nad njunimi glavami". Sicer dobro vem, da na dobrih igriščih ne stoji nikdar drevesa — ali ptički so se vedno žvrgoleli v vsaki povesti, katero sem kedaj čitala in zmatrala sem za potrebno pustiti to žvrgolenje. Jurij je dejal:

"Mis Silverthorn, rad bi vam nekaj povedal, nekaj tako velikega, da pomenja zame življenje ali smrt." Spominjam se dobro, da jo je dobil na samem.

Hotela sem izrek spremeniti, če prav sem ga — o ljuba stara lagna! — samo prepisala; glasil se je pravzaprav takole:

"Mis Silverthorn, rad bi vam nekaj povedal, nekaj tako velikega, da pomenja zame življenje ali smrt. Ali radi jeste gibanice?"

Pustila sem ga reči to, ker si nisem mogla misliti, da bi bil kaj drugega v stanu povedati, sklepala sem: če jaz nič drugega ne vem, kako naj šele tepec Jurij kaj ve!

Potem sem opisovala, kako sta stopala pa hribu do neke poletne ute. Sama sebi sem se zdelo oslovskemu gonjaču podobna. Hrib sem napravila zelo strm, da je Jurij počutil "mahak, neprilijšen pritisk njenih prstov, ki so tičali v finih rokavicah." Uta je bila "poletno bivališče, z razgledom na mrmrajočo reko in na zibajoče se rženo polje". Kako se je zibala rž, si ne morem predstavljati, ker Jurij je dejal proti Grace, da ne čuti najmanjšega vetriča. Mogoče se je rž priklanjala na čast Juriju, ker sta bila že stara znanca.

V nadaljevanju je postajal razvoj brezupen. "Veter je pihal v njene kodre, ki so ji padali po tilniku." Do vsega je prišlo, samo poreden veter se ni hotel prikazati, in k temu se je še to pridružilo, da so Jurijeve ustne segale samo do njenega tilnika, a vendar sem preje opisala, da je Jurij "visoko v zračnem sfinu oblikovanim obličjem," in da je bila Grace mala in nezna kot pomladanska roža. "Vseeno, sklenila sem, da se stvar razvija svojim potom, da bi videla, kaj bo prišlo opisovalec. Znal si je pomagati iz zadrege; dal je Juriju polno brado. Jaz sem molčala, ker poznani pisarje; bila sem vesela, da Jurij ni dobil na sliki kože brade.

Dolgo časa nista bila na hribu, kar si je Jurij zlomil nogo. Sicer je bilo prebudo, da se je to zgodilo — ali vendar je morala Grace dobiti priliko, "da je poljubovala njegovo nezavestno obličje z vso strastjo prve ljubezni." Ko se je zavedel, jo je pogledal in ji zaklical: "Rešil ste mi življenje. Kako naj vam to povrnem?" Nisem vedela, kaj se na to navadno odgovori, pa sem pripravila dve slamici za žreb. Potegnila sem daljšo. Dejala je torej, gledajoč proč in s solzami v svojih velikih očeh:

"Dragi Weatherspoon, to naj nič ne pomenja, ne mislite nič več na to." Sicer je bil to nesrečen preobrat, a kriva je bila samo daljša slamica. Jurij si je zakril obraz in vzdihoval je: "Gorje mi! Grace Silverthorn, moje srce, ah, moje srce je strto!" Grace je bila pametnejša — njo sem imela že od začetka povesti rada. Dejala je:

"Bodite mož, Jurij Weatherspoon!" Poročila sta se, in "nevesta je bila vitka in bleda kot pomladna lilija." Jurij se je v resnici vedel kot mož — bila sem navdušena za Jurija. "Ko je stopal k altarju, je bila njegova hoja ponosna in trda," njegova noga je ozdravela v štirinajstih dneh. In zadnje, kar sem slišala, je bilo,

ko je dejal, gledaje v Graceine oči: "Ljuba ženica, glejva, da bodeva vedno srečna in ljubezni na igrišču življenja."

Lepa zgodba je bila — tako življensko resnična, kakor jo ljubi občinstvo. Podpisala sem se: "Anthony Trollope". Urednik, kateremu sem poslala zgodbo, mi je hitro odpisal, če sem v sorodu z angleškim novelistom Trollope. Odgovorila sem: Ne, toda moja stara teta je nekdanja Trollopejeva sobe čistila. Tako jo nato mi je nakazal trideset dolarjev. Priobčil je mojo zgodbo s pripombo, da se v meni obeta še plodovita angleška novelistinja.

V noči nato sem sanjala, da stojim pred nagrobnim spomenikom z napisom "Tukaj počivata Jurij in Grace."

NAD MOSTOM.

Iv. M—č.

Kako je vendar zanimivo, kratkoročno v gozdu nad mestom! Posebno spomladi, ko poganja teloh iz mlade prsti, ko zvonijo zvončki na robob ob vlažnem mahu, ko se razvija popje na bukovini... Kako je vendar veselo pri srcu, ko poganja v duši mladi cvet spominov, prijetnobogatih upov; ko klije v srcu ljubezen do narave, ljubezen stvarstva božjega...

Koliko sveže moči, koliko miru in trdne volje vliva v dušo mladi dih probujajoče se prirode. Koliko jih je, ki so že ubupali nad puščobo dolge zime, ki so se že ukuzili v ječi smrdljivega mestnega obzidja, ki so se jim že prignusili prešerni plesi v predpustu, jim že presedale razkošne zabave v dolgih nočeh, polnih pohotne samopašnosti in greha... Vsi ti se podajo v naravo, ven v pisano polje, v zelene gozdove, kjer so prosti spon, prosti dolge zimske ječe!...

Pozdravljena pomlad! — — —

Sedel sem na klopi ob stezi in zamisljen zrl v dolino. Bilo je tiho na okrog; nikdo ni motil tajnostno svetega miru pomladnega gozda. Le zdaj in zdaj se je oglasil kos tam nekje v vrhovju in kmalu utihnil, kot bi se bal motiti tihote. Iz doline se je čul nekak odmev mestnega šuma in hrupa. Čudnosladko mi je bilo pri srcu. Težko breme, ki me je težilo kot mora celo dolgo zimo, se je odvadilo od prs. Lažje sem dihal svež pomladanski zrak. Tu sem bil prost težkih spon mestne razbrzdanosti in zlobnih izkušnjav. V gozdu kraljuje mir. Tu ni valov strasti, ne hudobnih sil prešestnih naslad in samopašnosti. Tu je dom miru, zdravih misli, veselih upov...

Star zakonski par je prišel po stezi. Počasi je šel, truden jima je bil korak. Tudi njiju je izbavila pomlad, da jima še objeje gorko solnce nagubana lica na stare dni. Z zadovoljnostjo sta zrla lep božji svet.

"To nama je še edino ostalo na starost, edino veselje, ko zreva to pomladno krasoto, in naju še ogreva solnce na stare dni."

"In se spominjaš, kako je bilo nekdanj, v mladosti? Kako je bilo še vse lepše, topleje je sijalo solnce, zlatejši so bili žarki, mlajša je bila vsa ta okolica."

"Da, lepo je bilo."

Tiho sta govorila, ko sta šla mimo. Zamisljen sem zrl za njima — — — Mlada gospa je šla po stezi. Črno je bila oblečena, obraza upadlega, bledega, ki ji je zarisal bridkost in trpljenje. Umrli ji je soprog, morda šele pred kratkim, pretučeno zimo. Malega sinčka je vodila za roko. Trgala je ob stezi mlade cvetke, nudeče jih otroku.

"Na, Vladko, cvetlice; mlade so in lepe, natresla jih bova atu na grob..." Bolestino me je pogledala, ko je šla mimo. Mlad ji je bil obraz, čudolepe pñene oči. Gotovo je iskala uteh pomladne naravi, gotovo ji je lajšalo bolelost probujajoče se življenje, vlivalo ji v dušo poguma in novih upov v prihodnost...

In bližal se je izza ovinka mlad par, razposajeno se smejoč, vesel in dobre volje. Oba sta bila mlada, oba lepa, polna življenja in ljubezni v duši. Zazdelo se mi je, da sem jo že videl, videl že nekoč to vitko postavbo, te kretnje. — In res. Bliže sta prišla in sem jo spoznal. Bila je ona, ki sem si jo nekoč izvolil za spremljevalko svojega življenja, pa se nisva videla od takrat že celih pet let. In vseh pet let sem jo iskal, hrepenel po nji, nosil v srcu njene cvetke in njeno pomlad... In naenkrat jo vidim tu. Tudi ona me je spoznala. Osupnila je, da ji je zastal korak in uprta vame sanjave oči, ki so jasno govorile:

"Kako, si li še živ, prijatelj? Te ni še ugonobil izprijen svet?" Sedel sem nem in brez besed. Tudi ona je molčala, povsila je glavo in odšla dalje...

Tesno mi je bilo pri srcu, ko sem gledal za njo. Tisoč spelih sanj mi je stopilo pred oči... Tudi midva sva bila vesela nekdanj, tudi midva sva se držala za roko v onih senčnih alejah

in se smejala brezskrbno drug drugemu v obraz. Vesela sva bila in srečna, zato, ker je bila v srcu pomlad, polna sanjave poezije...

Ti si morda poročena, a vesela si vseeno, ker ti je duša mlada in srce čisto, polno zdravih upov. Ni te še zadušil mestni šum, ne še okuzilo ti cvetočega telesa njega obzidje. Le bodi srečna, saj si v pomladi, ko se probuja narava, ko cvetejo zvončki v mladem mahu...

Gorkeje je sijalo solnce; njega žarki so bili lepši in svetlejši. Vstal sem in se vrnil v mesto.

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

POZOR ROJAKINJE!

odpira se strašno žrelo, padajo rampe, množice, kar udarja voda. Strašen krik se razlega na okoli. Z boletsim krikom pade nora starka na zemljo, valja se, joka, joka vedno tišje, tišje dokler naposled ne zaspi...

Kolikorkrat jo vidim na tem mestu, tolikokrat se hoče tudi meni zmešati misel v glavi.

Po domače.

Oče: "No, Tonček, kaj boš rekel, ko pojdem za dalj časa z doma?"
Tonček: "Z Bogom!"

Dokaz.

Govornik proti alkoholizmu: "A da more človek tudi od vode biti zdrav in debel, to dokazujejo tudi — kiti!"

Zvit dečko.

Oče: "Pepček, če ne boš takoj priden, boš videl, kaj bo."
Pepček: "Ali papa, ne delaj takih skrivnosti! Kaj bo drugega kot šiba!"

Počakati je treba.

"Oprostite, ali bi mogli povedati, koliko je ura?"
Dijak: "Ne sedaj. Pozneje, ko bo prvega."

Poziv.

Janez Kožar se s tem opominja, naj stori svojo dolžnost, sicer se bo njegovo ime razglasilo.

Po pravici povedal.

Duhovnik vpraša jetnika, naj mu po pravici pove, kaj ga je pripeljalo v ječo. — "Zandar" — odgovori jetnik.

Nedolžna žrtev.

Žena: "Danes teden praznujeva svojo srebrno poroko. Ali ne misliš, da bi bilo dobro, da zakoljemo našega najdebelejšega prešiča?"
Mož: "Ali žena, kaj more uboga žival za to, da sva se pred petindvajsetimi leti vzela?"

ATLAS — ZASTONJ.

Še imamo nekoliko ročnih atlasov celega sveta, katere damo zastonj onim naročnikom, ki pošljejo \$2.00 naročnine, če za atlas vprašajo.

Posebno v sedanjem času je jako priročno imeti tak atlas, ko se pojavljajo velezanimivosti po celem svetu.

Pošljite \$2 za naročnino takoj, da dobite atlas zastonj predno zaloga poride.

UPRAVA AMER. SLOVENCA.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotoval v mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljšje sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogue Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

Dolžni ste

zaradi svoje žene in otrok, da se bolj zavarujete za slučaj bolezni ali smrti, da ne bodo žena in otroci trpeli pomanjkanje radi vaše nemarnosti, zato zdaj dokler ste še zdrav pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu

Društvo Sv. Družine

(The Holy Family Society)

štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1918.

Predsednik.....George Stonich.

Podpredsednik.....Stephen Klupek.

Tajnik.....Jos. Klepac.

1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....Anton Nemanich st.

Bolniški načelnik.....Nick Jurjevich.

Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John N. Pasdertz, Joseph Težak,

John Štubar.

VI lahko zaslužite
poleg svoje redne službe
\$500 Dnevno
na jednostaven in lahek način delujoč ob večerih
Za zjamčeno in pošteno podvzetje
Propozicija za vas koristna a za narod aila potreba
Vsa pojasnila dobite, ako pošljete svoje ime in naslov na.
SLAVIC PUBL. CO. P.O. Box 395 Chicago, Ill.

STENSKI PAPIR
Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firnečev. Isvrhujejo se vsa barvaraka dela ter obešanje stenskega papirja po niskih cenah.
Alexander Daras
Chl. Phone 376 N. W. 927,
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Slovenske Gospodinje
so prepričane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše
meso, grocerije
IN KRANJSKE KLOBASE
Istotako vse vrste druge sveže in prekajeno meso — vse druge pedmete, ki spadajo v področje mesarke in grocerijske obrti.
Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.
Spoštovanjem
John N. Pasdertz
Chicago tel. 2917.
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Karl Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.
PIVO V STEKLENICAH.
Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113. Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

Naročite zaboj steklenic
movega piva, ki se imenuje
EAGLE EXPORT
ter je najboljša pijača
E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.